

WYDARZENIA WYJAŚNIONE

PRZEZ PROROCTWO

Pochylmy teraz nasze głowy do modlitwy. Nasz Panie, Boże, wielki Stworzycielu Niebios i ziemi, Który wzbudziłeś Jezusa z martwych, i żyje wśród nas przez te dwa tysiące lat, zawsze żyje, żeby potwierdzać Swoje Słowo, i sprawia, że Ono jest prawdą dla każdego pokolenia. My jesteśmy tak wdzięczni za Jego Boską Obecność, właśnie teraz, wiedząc że mamy tę wielką pewność, że kiedy to życie się skończy, my będziemy mieli Życie Wieczne w świecie, który ma nadejść. Dziękujemy Ci za to, Panie. I ta nadzieja jest kotwicą duszy, która jest niezłomna i pewna w czasie burzy. I kiedy przychodzą burze z wielkimi falami, my czujemy, że przez wiarę w Niego jesteśmy w stanie wznieść się ponad każdą falę.

² Boże, pomóż nam dziś wieczorem, gdy przychodzimy, by usługiwać chorym i potrzebującym. My się modlimy, Boże, żeby dzisiaj wieczorem nie było pomiędzy nami żadnej chorej osoby, kiedy będziemy stąd wychodzić. Niechby każda osoba została uzdrowiona przez Twoją Boską Moc zarówno tutaj, jak i w całym narodzie, gdzie oni są podłączeni, niechby ani jedna słaba osoba nie wyszła z żadnego z tych budynków, albo z żadnego z tych zgromadzeń dzisiaj wieczorem. Niechby Twój Duch ich uzdrowił. Niechaj wszędzie wielkie Słońce sprawiedliwości, z uzdrowieniem na Swoich skrzydłach, pošlij promienie wiary do każdego serca, kiedy oni słuchają Słowa, widzą manifestacje Ducha Świętego, które ich przekonują, że On dalej żyje. Modlimy się o te błogosławieństwa, Ojcze, w Imieniu Jezusa. Amen.

Możecie usiąść.

³ Z pewnością uważamy to za wielki przywilej, że możemy tu być dzisiaj wieczorem, jeszcze raz, żeby—żeby przemawiać do ludzi i modlić się za chorych. Chcielibyśmy pozdrowić wszystkich tych, którzy są dzisiaj jeszcze raz połączeni z nami liniami telefonicznymi w całym kraju. A więc my się modlimy, żeby Bóg pobłogosławił każdego z was, ufając, że wszyscy, którzy przyjęli Chrystusa tego poranka, zostaną napełnieni Duchem Świętym i będą żyli zawsze wiernie i szczerze dla Niego do końca życia tutaj, na ziemi, tego śmiertelnego życia. I potem oni, dzięki temu, że to robią, oni mają Życie Wieczne. Oni nigdy nie umrą w tym przyszłym wieku, w tym wielkim Wieku, na który my wszyscy czekamy.

⁴ Więc powiem to, kiedy o tym myślę, żeby nie przerywać. Brat Vayle tu jest i ja mogę już się z nim nie zobaczyć. Ja będę. . . Czy

ja mogę wysłać ten rękopis do Ciebie, gdy wrócę do Tucson? Ja go przeglądam, nie przeczytałem go jeszcze w całości, i ja go wyślę z powrotem do ciebie, jak tylko wrócę do Tucson.

⁵ Więc, ja bym chciał podać ogłoszenie. Jest ono skierowane szczególnie do kościołów, wszędzie, zwłaszcza na Zachodzie, albo skądkolwiek oni by chcieli przybyć. Nasz zacny brat, Brat Pearry Green, z. . . To jest człowiek, który jest inicjatorem tego połączenia liniami telefonicznymi, tutaj. Pan kładł to na jego serce, żeby odwiedzić nas w Tucson i zacząć przebudzenie w Tucson, którego my naprawdę potrzebujemy. I Brat Pearry będzie w Tucson. Jeżeli chcecie się z nim skontaktować, po prostu skontaktujcie się z naszym biurem tam. To będzie 10-ty, 11-ty, 12-ty i 13-ty sierpnia. On miał to na sercu już od dłuższego czasu i ja mu powiedziałem, że „jedynym sposobem pozbycia się tego z serca, jest pójść i zrobić to”. I on jest chrześcijańskim bratem, prawdziwym Bożym sługą. I wy, ludzie w Tucson, ja wiem, że będziecie pobłogosławieni kiedy on będzie gdzieś tam usługiwał, może w Ramada Inn, albo gdziekolwiek Pan się zatroszczy o miejsce, jeśli on nie dostanie tego, tutaj. Ale ja wiem, że wy będziecie pobłogosławieni, przychodząc, słuchając Brata Green, gdy on będzie nam wykladał Boże Słowo, a może modlił się za chorych, albo czynił cokolwiek, co leży w obowiązkach związanych z Bożym namaszczeniem.

⁶ My byśmy również chcieli podziękować Bratu Ormanowi Neville i Bratu Mann za ten wspaniały czas społeczności z nimi. Jak bardzo jestem wdzięczny, że mam, jestem związany z takimi ludźmi jak Brat Neville, Brat Mann, i ze wszystkimi pozostałymi usługującymi tutaj. Przypuszczam, że już ich poznaliście. Jeżeli nie, to przez nasz zarząd i przez nasz kościół, tutaj, ja jestem pewien, że Bóg was za to rozpoznał jako Swoich usługujących. Niechby Pan zawsze was błogosławił.

⁷ Więc mnie tutaj o coś poproszono, na małej karteczce, którą mi dano, żebym. . . Któregoś wieczora oni tu mieli spotkanie zarządu, rady zarządu i diakonów, i ja myślę, że ten protokół został dziś rano odczytany przed kościołem. Gdzie to jest naszym zwyczajem, żeby tak czynić. Te decyzje, które zostały podjęte przez radę zarządu i diakonów, tutaj w kościele, oczywiście, one nie mogą zadowolić wszystkich. My tego nie możemy zrobić. Ja nie mam dokładnie nic wspólnego z radą zarządu czy z radą diakonów. Ja nawet nie mam głosu, chyba że jest remis i ja wtedy muszę tutaj być, żeby to zrobić, Brat Orman Neville ma ten drugi głos. Potem musimy to podpisać, ponieważ my jesteśmy częścią tego kościoła. Lecz jakkolwiek decyzje podejmie rada zarządu i te rady, my z pewnością stoimy za nimi w stu procentach, ponieważ oni są tutaj właśnie po to. A ich decyzje są pomiędzy nimi a Bogiem. Ja nie mogę, nie mogę i nie chcę w żaden sposób sprzeciwiać się tej decyzji. I jeszcze jedno, Rząd Stanów Zjednoczonych zabrania mi podejmowania

jakichkolwiek decyzji w tej sprawie, więc proszę, nie proście mnie o korygowanie ich decyzji. Ja tego nie mogę robić i nic o tym nie chcę słyszeć. Widzicie? Więc mnie nie proście, żebym ja korygował ich decyzje. Widzicie, rada, to właśnie ona podjęła te decyzje. W porządku.

⁸ Więc, przed nadchodzącym spotkaniem, to jest możliwe, jeżeli Pan pozwoli, ja tutaj wrócę za jakieś cztery do sześciu tygodni, czy coś takiego, być może na kolejne niedzielne spotkanie. I ja to dzisiaj rano ogłosiłem, że chciałbym mówić na temat *Bóg Zamanifestowany W Swoim Słowie*, i ja po prostu nie będę miał czasu dzisiaj wieczorem, i szczerze mówiąc, ja nie mam wystarczająco silnego głosu, żeby to zrobić. I potem ten tłum, na zewnątrz jest prawie tyle samo osób, co w środku, a może więcej, licząc te autobusy, ciężarówki i inne rzeczy, w których ci ludzie siedzą tam, na zewnątrz. To jest włączone, ta transmisja się trochę poprawiła, my to możemy słyszeć. Ta mała fala, ta fala krótka ze świątyni, my ją możemy złapać w odległości jednego bloku miejskiego. I niektóre samochody stoją kilka bloków miejskich dalej, całe szeregi samochodów, u góry, na dole i dookoła na ulicach wokół świątyni, dzisiejszego wieczora. Ja nie wierzę, że kiedykolwiek, dostrzegalnie, mieliśmy większy tłum ludzi w kościele i wokół niego, niż mamy dzisiaj wieczorem. Więc my jesteśmy . . . I wielu, wielu, wielu po prostu podjeżdża i odjeżdża.

⁹ Więc to pokazuje, że: „Tam gdzie jest Ścierw, tam się zgromadzą orły”. I ja mogę wam powiedzieć, dzisiaj wieczorem, że ta mała grupa ludzi jest międzynarodowym zgromadzeniem. Praktycznie, ponad dwie trzecie stanów unii jest tutaj reprezentowanych, do tego pięć obcych narodów, nawet Rosja, i wiele innych części kraju. Są tutaj z Wenezueli, z Jamajki, są tutaj ludzie z wielu innych części kraju, głodni i spragnieni Boga. Jaki wspomniały czas!

¹⁰ Więc ja bym chciał, przed czytaniem Biblii, żebyście wy się teraz o mnie pomodlili. Ja spróbuję przynieść małe Przesłanie, jeżeli Pan pozwoli, o przeznaczeniu Boskiego uzdrowienia. Ponieważ tego poranka my mówiliśmy o zbawieniu. A dzisiaj wieczorem będziemy mówić przez kilka minut o Boskim uzdrowieniu i potem zwołamy kolejną modlitwę, i będziemy modlić się za ludzi. W czasie, kiedy my to robimy, wy, na liniach telefonicznych, gdziekolwiek jesteście, nawet na zewnątrz, w autobusach i w samochodach dookoła, w odległości bloku lub dwóch od świątyni; kiedy nadejdzie czas, żeby pomodlić się za chorych, jeżeli nie możecie wejść do budynku . . . Oczywiście, że nie możecie, jestem teraz pewien, ponieważ wejścia są wszędzie bardzo zatłoczone, dalej, i nigdzie nie ma miejsca, więc wy się módlcie i połóżcie ręce jeden na drugiego, tam, na zewnątrz. I niechaj każdy usługujący, który jest podłączony dzisiaj wieczorem, również modli się o swoje zgromadzenie,

w czasie, kiedy nabożeństwa uzdrowieniowe są w toku. My wierzymy, że Bóg jest wszechobecny, wszędzie. Więc, zanim przeczytamy, albo . . .

¹¹ Zanim my—my się będziemy modlić, my byśmy chcieli przeczytać trochę z Bożego Słowa. I jakiś czas temu zmieniłem moje—moje miejsca Pisma, ponieważ ja bym chciał zmienić charakter tego spotkania, które ja sobie ustaliłem w moim umyśle na dzisiejszy wieczór, więc ja to trochę zmieniłem; a więc ja musiałem zmienić moje miejsca Pisma, nie zmienić je, ale ustawić je w innej kolejności, o Boskim uzdrowieniu, tak, żeby—żeby ludzie zrozumieli.

Przejdźmy do Ewangelii Świętego Łukasza, 24-ty rozdział. I my zaczniemy od 12-go wiersza, 24-go rozdziału, i czytamy mniej więcej do 34. To jest o zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

Wtedy Piotr, Piotr wstał i pobiegł do grobu; i nachylił się, i ujrzał lniane szaty. . . dziwiąc się temu, co się stało.

I oto, tego samego dnia, dwóch z nich szło do miasteczka, zwanego Emaus, które było oddalone od Jerozolimy mniej więcej sześćdziesiąt stadiów.

Więc, potrzebujemy dziesięć stadiów, żeby wyszło—żeby wyszło ponad trzy kilometry, więc to było mniej więcej dziesięć kilometrów.

I kiedy oni rozmawiali ze sobą o . . . tych rzeczach, które się wydarzyły.

. . . stało się, że kiedy oni mieli razem spoteczność i rozmawiali, sam Jezus, przybliżył się, i siedł z nimi.

Ale ich oczy były zasłonięte tak, że go nie mogli poznać.

I on rzekł do nich: Cóż to za rozmowę prowadzicie między sobą, gdy tak idziecie i jesteście smutni?

I jeden z nich, który miał na imię Kleofas, odpowiadając rzekł do niego: Czy ty jesteś jedynym przybyszem w Jerozolimie i ty nie wiesz o tych rzeczach, które się wydarzyły. . . w tych dniach?

I on rzekł do nich: O jakich rzeczach?

Więc pamiętajcie, że to jest Jezus Osobiście, zmartwychwstały, mówi.

I oni rzekli do niego: O Jezusie z Nazaretu, który był prorokiem potężnym w czynie i w słowie przed Bogiem, i przed całym ludem:

. . . jak arcykapłani i władcy nasi wydali go na . . . żeby został—żeby został skazany na śmierć, i ukrzyżowali go.

Lecz my ufaliśmy, że on był tym, który miał odkupić Izraela: i oprócz tego wszystkiego dzisiaj już jest trzeci dzień, od kiedy to się stało.

Tak, i również niektóre z naszych niewiast, które były wczesnym rankiem przy grobie, wprawiły nas w zdumienie;

I gdy one nie znalazły jego ciała, przyszły, mówiąc, że miały również wizję aniołów, którzy mówili. . . on żyje.

I niektórzy z nich, którzy byli z nami, poszli do grobu i zastali to tak, jak mówiły niewiasty: lecz jego nie widzieli.

Posłuchajcie teraz; Jezus.

Wtedy on rzekł do nich: O głupi, . . . gnuśnego serca, żeby uwierzyć we wszystko, co powiedzieli prorocy:

Czyż Chrystus nie musiał tego wycierpieć, żeby wejść do swojej chwały?

I począwszy od Mojżesza i wszystkich proroków, on wykladał im wszystkim rzeczy, które były napisane o nim, we wszystkich pismach.

I oni zbliżyli się do miasteczka, do którego oni szli: a on okazywał, jakoby miał iść dalej.

Lecz oni go przymusili, mówiąc: Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień już się nachylił. Więc on wszedł, żeby z nimi zostać.

I stało się, że kiedy on z nimi siedział przy posiłku, wziął chleb, pobłogosławił go, rozłamał go i dał im.

I otworzyły się ich oczy, i poznali go; a on zniknął sprzed ich oczu.

I oni rzekli, jeden do drugiego: Czy nasze serca w nas nie płonęły, gdy on rozmawiał z nami w drodze, i kiedy on otwierał przed nami pisma?

I oni wstali w tej samej godzinie, i wrócili do Jerozolimy, i znaleźli jedenastu zgromadzonych razem, i kiedy oni byli z nimi,

Mówili: Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi.

I oni opowiedzieli co się działo w drodze, i jak go poznali przy łamaniu chleba.

¹² Teraz pomódlmy się. Drogi, łaskawy Ojcze, dziękujemy Ci za Twoje Słowo, bo Twoje Słowo jest Prawdą, Twoje Słowo jest Życiem. I Ty, O Panie, i Twoje Słowo jesteście Jedno. Więc my się modlimy dzisiaj wieczorem, Panie, żebyś Ty przyszedł pomiędzy nas w mocy Twojego zmartwychwstania i ukazał się nam dzisiaj wieczorem, tak jak tym, którzy przyszli z Emaus, żebyśmy my również wrócili do naszych domów, mówiąc: „Czy nasze serca w nas nie płonęły?” Spraw to, Panie, teraz znów zbliża się czas wieczora. Ponieważ prosimy o to w Imieniu Jezusa. Amen.

¹³ Więc, ja chciałbym mówić na temat tej Biblii. A mój temat na dzisiejszy wieczór, to: *Wydarzenia Wyjaśnione Przez Proroctwo. Wydarzenia Wyjaśnione Przez Proroctwo.*

¹⁴ Więc, Biblia jest inną Księgą od wszystkich innych świętych ksiąg. Biblia jest inną Księgą. To jest Księga proroctw, przepowiadająca przyszłe wydarzenia. I Ona jest również Objawieniem Jezusa Chrystusa. Już od Księgi Rodzaju do Objawienia pokazuje Go w Jego pełni, kim On był i jest. I cała ta kompletna Księga, Objawienie 1:1 do 3, mówi, że ta Księga jest Księgą „Objawienia Jezusa Chrystusa”, która jest Bożym Słowem. „Objawienie Jezusa Chrystusa”, Boże Słowo!

¹⁵ Więc, wszystkie inne księgi, święte księgi, to tylko kodeksy etyczne, kodeksy moralne albo kodeksy teologiczne. Coś, co... Ilu z was kiedykolwiek czytało Koran, mahometańską biblię i—i księgę buddystów, i tak dalej? To jest tylko kodeks etyczny, co ludzie powinni czynić, jak powinni żyć, ale one nie prorokują, one nie mówią nic o tych rzeczach, albo o jakichkolwiek specjalnych darach, które mają być dane komukolwiek, o czymkolwiek, co ma nastąpić. Tak jak przyłączanie się do łoża, czy coś. Dlatego, kiedy kościoły dochodzą do tego, że czynią ze swojego kościoła tylko łożę, do której można się przyłączyć, wtedy one odchodzą od Bożego Słowa.

¹⁶ Ponieważ Biblia jest żywym, przepowiedzianym świadkiem Jezusa Chrystusa. I tak jak ziemia rosła do swojej pełni, również winorośle rosną do swojej pełni, i dzień rośnie do swojej pełni, tak Biblia została zmanifestowana w Swojej pełni w Osobie Jezusa Chrystusa. On był objawionym Słowem Bożym, całą, kompletną Księgą Odkupienia. Biblia jest Bożym Słowem, przepowiadającym przyszłe wydarzenia. Ci, którzy w Nią wierzą, mają nakaz od Jej Autora, żeby ją czytać i wierzyć w każde Jej Słowo, nie tylko w Jej część. Jedno Słowo, jeżeli w Nie nie wierzysz, to równie dobrze możesz przestać próbować dopóki nie uwierzysz w to Słowo. Każde Słowo jest bezwzględnie częścią Wszechmogącego Boga; Bóg, zmanifestowany, wplótł się w Swoje Słowo, żeby pokazać Kim On jest. Nam, jako wierzącym, nakazuje się wierzyć w każde Słowo z Tego. I To jest napisane przez Autora, Samego Boga. Nikt nie może do Niego nic dodać, ani nic z Niego odjąć. Gdybyś to zrobił, byłoby to zniekształconym ciałem Boga. Ono by może miało sześć palców u jednej ręki, albo—albo trzy ręce, lub coś takiego, dodać coś, zabrać coś z tego i jedno ramię byłoby krótkie, jeden palec krótki. To jest kompletne Ciało Jezusa Chrystusa. I w Chrystusie, Który jest Mężczyzną, w Oblubieńcu, Oblubienica również jest reprezentowana w Nim. I tych dwoje są Jedno. „W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu, Ojciec we Mnie, Ja w was i wy we Mnie”. Jaki kompletny obraz!

¹⁷ I prawdziwi wierzący w to Słowo, którzy przyjmują Je w ten sposób, wierzą w Nie i z cierpliwością oczekują na Jego prorocze

obietnice, z których każda ma zostać zmanifestowana w swoim wieku. Każdy wierzący tego wyglądał. Każdy wierzący, który stał na palcach, wyglądając tego, jest tym, któremu to zostało objawione.

¹⁸ Teraz patrzcie na dni przyścia Pana Jezusa. Dlaczego ci ludzie nie rozpoznali Jana, skoro Biblia mówi wyraźnie przez Izajasza: „To będzie głos wołającego na pustyni: ‘Przygotujcie drogę Pana’”? Ich ostatni prorok, którego oni mieli, czyli Malachiasz 3, powiedział: „Oto Ja posyłam Mojego posłańca przed Moim obliczem, żeby przygotował drogę”. Dlaczego oni tego nie widzieli? Ponieważ oni patrzyli na coś, co już się dokonało, opierając swoje myśli na jakimś przesłaniu, które wyszło wcześniej, i nie dostrzegli obecnej manifestacji Boga w dniu, w którym żyli.

¹⁹ I chrześcijanie, gdziekolwiek jesteście, dokładnie w takim stanie znajduje się dzisiaj wieczorem świat. Niezaprzeczalnie, to jest prawda! Chrześcijanie, wszędzie, próbują patrzeć do tyłu na jakiś kodeks etyczny, który napisał pan Luter, albo pan Wesley, Sankey, Finney, Knox, Calvin; o którym nikt z nas nie może nic złego powiedzieć, ale to było w minionych dniach.

²⁰ Faryzeusze patrzyli do tyłu, żeby zobaczyć co powiedział Mojżesz, i oni powiedzieli: „My mamy Mojżesza. My nie wiemy skąd Ty przychodzisz”.

²¹ Lecz pamiętajcie, gdy Mojżesz tu był, oni nie wiedzieli skąd on przychodził. Widzicie? I teraz oni. . . Nic dziwnego, że Jezus do nich powiedział: „Zdobicie groby proroków, i wy jesteście tymi, którzy ich tam umieścili”. Po tym, jak ich Przesłanie minęło! Wychodzi Przesłanie, ludzie Je widzą, naśmiewają się z Niego (świat to robi). A potem, gdy posłaniec zakończy i Przesłanie wyszło, wtedy oni budują denominację na tym Przesłaniu. I oni tam umierają, właśnie tam, i nigdy więcej nie wracają do Życia.

²² Popatrzmy tylko przez chwilę na niektórych z was, ludzie, i mówię szczególnie do was, katolików. Czy wy zdajecie sobie sprawę, czy kiedykolwiek czytaliście faktyczną historię, historię kościoła rzymskokatolickiego? Jak było z waszą martyrologią od czasów Świętego Augustyna z Hippo, ile milionów niewinnych ludzi ten kościół zamordował! Ja zapomniałem, nie mogę podać dokładnej liczby, ale to jest w milionach, od czasu, gdy Święty Hippo z . . . Święty Augustyn z Hip- . . . z Hippo, w Afryce, złożył deklarację, że to jest absolutną wolą Boga, żeby skazać na śmierć każdego, kto protestuje przeciwko kościołowi rzymskokatolickiemu. Czy wy zdajecie sobie z tego sprawę, że Święty Patryk został uznany za rzymskiego katolika dopiero po śmierci? On protestował przeciwko papieżowi i wszystkim jego poczynaniom, a sam kościół katolicki zabił dziesiątki tysięcy jego dzieci. Czy wy wiecie, że kościół katolicki spalił Joannę

d'Arc, tę świętą kobietę, na stosie, za to, że by- . . . powiedział, że ona jest czarownicą. Dwieście lat później wykopali ciała tych księży, kiedy się dowiedzieli, że to było złe, i wrzucili je do morza, bez pochowania ich w świętej ziemi, żeby odpokutować.

Nie pozwólcie, żeby ten dzień przeleciał wam nad głową i nie bądźcie głupi.

²³ Ci kapłani, którzy potępili Jezusa, jakże oni by chcieli dzisiaj wieczorem wyjść do przodu. Jedyną rzeczą, której oni nie zobaczyli, była przepowiednia na tamtą godzinę. Gdyby oni . . . Jezus powiedział: „Badacie Pisma, bo myślicie, że w Nich”, lub raczej, „twierdzicie, że macie Życie Wieczne, a właśnie Pisma mówią wam Kim Ja jestem”, w tej godzinie.

²⁴ Zauważcie, Biblia nie może zawieść. Jest jedna rzecz, której Ona nie może zrobić, Boże Słowo, zawieść, ponieważ Ona przepowiada czyny Swojego Autora, zanim On to zrobi.

²⁵ Więc, jest prawdopodobieństwo jeden do tysiąca, że człowiek może coś przepowiedzieć, że coś takiego się wydarzy, i to się stanie. Lecz potem, jeżeli on poda miejsce *gdzie* to się stanie, to mniejsza prawdopodobieństwo być może na jeden do dziesięciu tysięcy. Jeśli on powie którego *dnia* to się stanie, to mniejsza prawdopodobieństwo na mniej więcej do jeden do miliona. A podając *komu* to się przydarzy, to mniejsza prawdopodobieństwo do jednego na kilka miliardów.

²⁶ Ale ta Biblia mówi ci dokładnie *kto*, *kiedy*, *gdzie* i *czego* masz wyglądać, i nigdy, ani razu, nie zawiodła. Dlatego niedawno miałem pewną dyskusję z księdzem z tutejszego kościoła, Świętego Serca; on powiedział: „Panie Branham, pan się próbuje spierać o Biblię”. Powiedział: „To jest historia kościoła”.

Ja powiedziałem: „To nie jest historia. To jest Sam Bóg w druku”.

On powiedział: „Bóg jest w Swoim kościele”.

²⁷ Ja powiedziałem: „Bóg jest w Słowie. I wszystko, co jest z Nim sprzeczne, niech będzie kłamstwem. Ponieważ On powiedział: ‘Niech Moje Słowo będzie prawdą, a każde ludzkie słowo kłamstwem’”.

On powiedział: „My się nie powinniśmy spierać”.

²⁸ Ja powiedziałem: „Ja ciebie nie prosiłem, żebyś ty się spierał, lecz Biblia mówi: ‘Chodźcie, rozważmy to razem’”.

²⁹ Ona przepowiada czyny Autora zanim On to uczyni. Dlatego, gdy to jest powiedziane, to wtedy stawia każdego mężczyznę i każdą kobietę przed Sądem Najwyższym bez żadnej wymówki. Jeżeli ty przyjmujesz to, co metodyści o Tym mówią, co baptyści o Tym mówią, co katolicy mówią, co zielonoświątkowcy mówią, lub jakkolwiek inny kościół, możesz się spotkać z pewnym rozczarowaniem na Sądzie. Ale jeżeli będziesz po prostu patrzył

na to co Biblia mówi, że ma się wydarzyć i kiedy to się ma wydarzyć, wtedy rozpoznasz co się dzieje.

³⁰ Więc, to nie rzuca się w oczy tak, że wszyscy ludzie mogą to zobaczyć, ponieważ Jezus dziękował Bogu za to, że ukrył to przed oczyma mądrych i roztropnych, i miał objawić to takim dzieciom, które się będą uczyć. Pomyślcie o Wszehmogącym Bogu, znajdującym się w Swoim Własnym Słowie, z mocą, żeby zaślepić bogatych i zuchwałych i—i wykształconych uczonych, zaślepić ich oczy, żeby oni nie mogli Go zobaczyć, i otworzyć oczy biednych i niepiśmiennych.

³¹ Zwróćcie uwagę na tych ludzi z Emaus, On powiedział, że ich—ich zrozumienie Jego zostało zatrzymane. Oni z Nim rozmawiali przez cały, długi dzień i nawet nie wiedzieli Kto to był. Bóg może tak zrobić, bo On jest Bogiem.

³² To jest dokładnie to samo, co On zrobił z tymi kapłanami, z tymi uczonymi w piśmie, ponieważ To było napisane, że On miał tak zrobić. Bóg zaślepił ich oczy, żebyśmy my mieli szansę. Zauważcie, oni nie mogli widzieć, bez względu na to, jakimi byli wielkimi uczonymi, jakimi oni byli wielkimi kapłanami, co oni zrobili, oni dalej nie mogli Tego widzieć, ponieważ oni byli ślepi. Ich fizyczny wzrok mógł być doskonały. Lecz ich duchowy wzrok!

³³ To samo usiłowałem powiedzieć tego poranka o cudzołóstwie kobiet, które ubierają się tak jak teraz. One są cudzołożnicami. W Bożej Księdze one są winne cudzołóstwa za każdym razem, gdy zakładają seksownie wyglądające ubrania. Ich dusze o tym nie wiedzą. Ja wierzę, że te kobiety, wiele z nich, tysiące z nich, są niewinne i w żadnym wypadku nie popełniłyby cudzołóstwa. I te biedne kobiety, ponieważ ktoś im pozwala, żeby im to uszło na sucho, zamiast to napiętować i powiedzieć prawdę, one popełniają cudzołóstwo. Więc Biblia mówi: „Nierządnicą, która się rozsiadła nad wieloma wodami, a wszyscy królowie ziemi i ludzie na ziemi, kościoły i tak dalej, popełniali z nią duchowe cudzołóstwo. I ona była MATKĄ WSZETECZNIC”, denominacji.

³⁴ My patrzemy na Biblię, bo Bóg nie zostawia nas w ciemności. On posłał Biblię, żeby nam przepowiedziała wydarzenia, zanim one nastąpią, oraz samą ich naturę i czas, w którym one nadejdą.

³⁵ Więc, to jest coś takiego jak patrzeć na kalendarz, żeby zobaczyć jaka jest data. Jeżeli myślisz, powiedzmy, że to jest w tę sobotę, w niedzielę, co to jest? Patrz na kalendarz. Kalendarz ci powie jaki to jest dzień. Kiedy ty widzisz jak ludzie się zachowują, być może idą do kościoła, ty widzisz. . . słyszysz bicie dzwonów, zastanawiasz się jaki to jest dzień. Patrz na kalendarz, on ci powie jaki to jest dzień.

³⁶ I kiedy ty widzisz, że kościół staje się światowy, tak jak to było w dniach Sodomy, widzisz jak świat kościelny cały wchodzi

do . . . czci „boga tego złego wieku”, i widzisz to; potem widzisz tę małą grupę, która jest mniejszością, która zgromadza się pod Bożą inspiracją, która ponownie ma w sobie Życie Jezusa Chrystusa, według Pisma, które ma się wypełnić, to wiesz w jakiej godzinie żyjesz.

³⁷ Ta Biblia przepowiada, przez prorocstwo, w jakim dniu my żyjemy i w jakim czasie my żyjemy, i jakiego rodzaju wydarzenia powinny mieć miejsce. Ona to przepowiada dokładnie co do joty, przez cały czas, i nie ominęła ani jednego wieku. To ani jeden raz nie chybiło i To nie chybi, ponieważ ci, którzy są predestynowani, żeby to widzieć, będą to widzieć. Jezus powiedział: „Nikt nie może przyjść do Mnie, jeśli Mój Ojciec go nie pociągnie i wszyscy, których dał Mi Ojciec, przyjdą”. To jest Słowo, które łączy się ze Słowem. Ono nie może zrobić nic innego. My znamy dzień, w którym żyjemy.

³⁸ Lecz tak jak było w każdym wieku, ludzie pozwalają, żeby ludzie dokładali swoje własne interpretacje do tego Słowa, i to sprawia, że oni są zaślepieni na to wydarzenie, które miało miejsce. To samo stało się z faryzeuszami i saduceuszami. Nawet kiedy Paweł tam stał i usiłował cytować Pismo, i jeden człowiek uderzył go w twarz, ponieważ on nazwał najwyższego kapłana ścianą pobielaną. I wtedy oni stracili szansę zobaczenia Boga, potwierdzającego Swoje prorocze Słowo.

³⁹ Widzicie, Biblia nie przeczy sama Sobie; Biblia jest Bogiem. W Bogu nie ma sprzeczności; On jest doskonały.

⁴⁰ Ale ci ludzie, z ich własną interpretacją! Więc zauważcie, pozwólcie, że wam pokażę, przyjaciele. Same kościoły nie mogą się zgodzić co do interpretacji Tego. Metodyści nie mogą się zgodzić z baptystami, baptyści z presbiterianami, presbiterianie z zielonoświątkowcami. I mniej więcej czterdzieści różnych organizacji zielonoświątkowców, one nie mogą się zgodzić jedna z drugą. Więc widzicie, to jest ponownie Babilon, zamieszanie.

⁴¹ Lecz Bóg dokonuje Swojej Własnej interpretacji Swojego Słowa. On to obiecał i potem Sam to robi. On Sam podaje tę interpretację, ponieważ On daje Się poznać w tej godzinie. Jak daleko Ciało Chrystusa poszło do przodu, od stóp aż do głowy!

⁴² Zauważcie, więc właśnie dlatego ci ludzie tego nie pojmują, ponieważ oni słuchają tego, co ktoś inny mówi na Ten temat, zamiast czytać Słowo, tak jak Jezus im kazał: „I One składają świadectwo o Mnie. Badacie Pisma, bo myślicie, że w Nich macie Życie Wieczne, a One składają świadectwo o Mnie”. Innymi słowy, słuchajcie: „Co? Czytajcie Pisma i patrzcie co Mesjasz powinien zrobić. Zobaczcie w jakim czasie Mesjasz miał przyjść. Patrzcie kto miał poprzedzać Mesjasza. Patrzcie na tę godzinę. To miał być głos wołającego na pustyni, Jana. A wy zrobiliście z nim dokładnie to, co chcieliście. Zobaczcie co ja miałem robić, kiedy przyjdę. I teraz, co wy zrobiliście? Czy ja

Tego nie wypełniłem?” Widzicie, Jezus mówi: „Czy ja Tego nie wypełniłem?”

⁴³ Zauważcie, kiedy będziemy dalej rozważali Pisma tego popołudnia, jak wszystko, co było o Nim prorokowane, stało się dokładnie tak jak powinno. Oni powinni byli rozpoznać to wydarzenie. „Ten fanatyk, młody Gość stanął, miał mniej więcej trzydzieści trzy lata i . . . albo trzydzieści lat, i poszedł tam, i mówił, że widział wszelkiego rodzaju Światła i Gołębicę zstępującą. A więc, to była po prostu hańba”. Oni mówili: „On się narodził z niezasługowanych rodziców i On twierdzi, że się narodził z dziewicy”.

⁴⁴ Czy oni nie powinni byli wiedzieć, że Izajasz mówi, w Izajasza 9:6: „Dziecię nam się narodziło”? Czy oni nie powinni byli również wiedzieć, że prorok Izajasz powiedział: „Dziewica pocznie”? Oni powinni byli o tych rzeczach wiedzieć. Ale, widzicie, chodzi o to, że oni to odnosili gdzieś do dalekiej przyszłości. A ten Człowiek, według nich, nie spełniał wymagań tego opisu. Lecz On ich zapytał: „Badacie Pisma, bo myślicie, że w Nich macie Życie Wieczne, a One są właśnie Tym, co składa świadectwo o Moim Przesłaniu”. Nie to, co powiedział jakiś teolog; lecz to, co Bóg, w Swoim Własnym Słowie powiedział, że będzie miało miejsce! Amen!

⁴⁵ Tak samo jest teraz! Badamy Pisma, bo One nam mówią w jakiej godzinie żyjemy, mówią nam dokładnie co będzie miało miejsce w tym dniu. To właśnie na Nich wy powinniście polegać, ponieważ One świadczą o Osobie Jezusa Chrystusa. Bo Biblia mówi, że: „On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki”, ponieważ On jest objawieniem Słowa w tym wieku. Nie może być inaczej.

⁴⁶ Dlatego poprzez słuchanie ludzkiej interpretacji oni widzą potwierdzenie Bożego Słowa, wypełnionego, oni Tego nie mogą zobaczyć. Ponieważ, to dzieje się przez cały czas, ale ponieważ oni słuchają. . . I Jezus powiedział: „Oni są ślepych przewodnikami”. I jeśli ślepy prowadzi ślepego, co się z nimi stanie? Więc pamiętajcie, Biblia przepowiedziała, że ten wiek kościoła, ten Wiek Laodycejski był ślepy. Oni trzymali Go poza kościołem. Nie ma innego wieku, innego wieku kościoła, w którym Jezus by był na zewnątrz. Ale w Laodycejskim Wiek Kościoła On był na zewnątrz, próbując wejść z powrotem do środka: „Ja stoję u drzwi i kołaczę”. Oni powinni być w środku. Lecz On powiedział: „Ponieważ mówisz: ‘Jestem bogaty, wzbogaciłem się, niczego nie potrzebuję’, a nie wiesz, nie wiesz, że jesteś ślepych przewodnikiem ślepych, ubogim w duchu, nędznym, marnym, nagim, a nie wiesz o tym”. Co za stan. . . Gdyby człowiek był na ulicy nagi, biedny, ślepy, i on by wiedział, miałby na tyle rozumu, żebyś ty mógł mu powiedzieć, że on jest nagi, on by próbował coś z tym zrobić. Lecz kiedy on potrząsa głową, mówi: „Ja Tego nie chcę. Kim ty jesteś, żeby mi mówić co ja mam robić? Ja wiem na czym stoję”. Więc, jeśli to nie

jest pożałowania godny stan, to ja nie wiem. I to jest dokładnie to, w czym Bóg tej Biblii powiedział, że kościół będzie, tym złym wieku, właśnie teraz, w ostatnim wieku kościoła, w którym my żyjemy.

⁴⁷ Zauważcie, ale do ludzi: „Wszystkich, których kocham, napominam”. Teraz, jeżeli jesteś przez Pana napominany za to co robisz, to wyjdź z tego! Odejdź od tego. „Ja napominam wszystkich, których kocham”.

⁴⁸ Teraz, widząc Boga, więc, co by było gdyby ci faryzeusze, powiedzieli: „Chwileczkę. Ten Człowiek dał nam nie lada wyzwanie, On powiedział: ‘Badacie Pisma, bo myślicie, że w nich macie Życie Wieczne; One składają świadectwo o Mnie’. Lepiej, żebym ja zajrzał do Pisma i dowiedział się co On powinien zrobić, Kim On jest, co powinno mieć miejsce. Powiniennem spojrzeć wstecz i przekonać się”? Zamiast tego oni poszli do kapłanów i zapytali ich: „A co z Tym?” Widzicie różnicę? Oni powinni byli czytać Słowo.

⁴⁹ W Liście do Hebrajczyków 1:1 Biblia mówi: „Bóg wielokrotnie”, to znaczy „w dawnych czasach i wieloma sposobami pisał tę Biblię przez proroków”. Więc zauważcie, On napisał tę Biblię w wybrany przez Siebie sposób. Widzicie? Więc, On Jej nie musiał napisać w ten sposób, ani nie musiał zbawić człowieka przez Krew. On nie musiał głosić Ewangelii przez człowieka; On mógł pozwolić słońcu, księżycowi albo gwiazdom głosić Ewangelię, On mógł pozwolić, żeby wiatr nucił Ewangelię. Ale On wybrał człowieka! I On wybrał sposób, w jaki Jego Słowo przychodziło, i ono przychodziło przez Jego proroków, którzy byli predestynowani i ustanowieni, będąc częścią Bożego Słowa ogłaszali objawienie Jego Słowa na ten wiek i na ten czas. „Ponieważ Boże Słowo przychodziło tylko do proroków”. Ono nigdy nie przychodzi do teologów. Pokaż mi miejsce Pisma. Ono przychodzi tylko do proroków. Bóg nie może kłamać. Więc Bóg napisał Biblię wybraną przez Siebie metodą i poprzez Swoich Własnych proroków, których wybrał; nie przez proroków, których wybrał człowiek, lecz przez proroków, których wybrał Bóg.

⁵⁰ Potem wierzący wyglądają wypełnienia się tego co powiedział ich prorok i to jest uwierzytelnieniem, że oni są Bożymi prorokami. Ponieważ, po pierwsze, oni są natchnieni. Następnie, oni dokładnie trzymają się Słowa na tę godzinę. Więc, to jest jego uwierzytelnieniem. Widzicie, my przez to przeszliśmy ostatniej niedzieli. Powstanie wielu fałszywych proroków. I my daliśmy ilustracje jak Balaam i Mojżesz, obaj byli namaszczeni tym samym Duchem, a jeden z nich powiedział: „My wszyscy jesteśmy jedno. Połączmy się, zbierzmy nasze dziewczyny i wszystko razem. My tutaj mamy ładne dziewczyny i wy, chłopcy, chodźcie tutaj, i weźcie sobie ładne żony. To jest w porządku, tak

czy owak, my wszyscy jesteśmy jednym ludem, tą samą rasą”. Bóg nigdy im tego nie przebaczył. Oni tego posłuchali.

⁵¹ Widzicie, świat i ludzie szukają jakiegoś wyjścia, jakiegoś obejścia, jakiegoś skrótu, ale w Bożym Słowie nie ma skrótów. Jest jeden Szablon. Ty musisz przyciąć siebie, żeby pasować do tego Szablону, a nie próbować przyciąć Szablon, żeby pasował do ciebie. Każdy to musi zrobić. To jest jedyny Boży sposób robienia tego.

⁵² Zauważcie, teraz, wierzący czekają na potwierdzenie tego Słowa. Widzicie, To nie zostało napisane przez człowieka, ale przez Pana Boga, dlatego To nie jest księga człowieka.

⁵³ Ktoś powiedział: „To są tylko jakieś stare hebrajskie pisma”. Czy Hebrajczycy by napisali list, w którym by potępił samych siebie? Czy ten fajny naród żydowski, samozwańczy i pełen ogłady, czy oni by pisali o swoich własnych nieprawościach, potępiając samych siebie? Pewnie, że nie. Opowiadałby o swoich własnych grzechach, jak oni wpadli w bałwochwalstwo, jak oni popełniali wszeteczeństwo przeciwko Bożemu Słowu? Nie, nie. Oni by tego nie powiedzieli, ten dumny naród.

⁵⁴ To nie jest ludzka księga. To jest Boża Księga. I ci ludzie, którzy widzieli wizje albo słyszeli Boży Głos (wiele razy) sami tego nie rozumieli, w wielu przypadkach. Widzicie? Człowiek nie napisał Biblii. Bóg napisał Biblię. To nie jest . . . To nie jest ludzka księga. To jest Boża Księga. To są Boże myśli, wyrażone przez ludzkie usta. Właśnie to czyni To Biblią. Słowo jest wyrażoną myślą. I na początku była Boża Myśl, On Ją wyraził ustami Swoich proroków i potwierdził Ją przez Swoich usługujących. Widzicie? Zauważcie.

⁵⁵ Bóg dokonuje Swojego Własnego wyboru, poprzez predestynację, wybrał proroków na każdy wiek. Zauważcie to. On kształtuje naturę tego proroka, żeby pasował do danego wieku. Widzicie, On dopasowuje jego styl, cokolwiek on robi. On go dopasowuje, bez względu na to czy on jest wykształcony, czy niewykształcony. On dopasowuje dary, sposób w jaki on będzie głosił, dary jakie on będzie miał. I Przesłanie dla danego wieku, Bóg wcześniej postanowił, że wydarzy się pewna rzecz i żadna inna rzecz nie może się wydarzyć zamiast tego. Nie ważne co to jest, jak wiele jest ludzkich osiągnięć, nic nie może zająć jej miejsca. On predestynował człowieka, być może nieuczonego człowieka. On by mógł predestynować innego rodzaju człowieka. Kimkolwiek on jest, On daje mu jego klasę, jego—jego dar, daje mu jego naturę, jego styl i cokolwiek to jest, sposób, w jaki on się wyraża, i cokolwiek on robi. On tworzy człowieka tej godziny, żeby uchwycić ludzi tej godziny. Prawda. On to robi.

⁵⁶ Pod koniec każdego wieku, kościół wrócił do świata i do grzechu, i polega na ludzkiej interpretacji Słowa. Jak zwykle, oni zawsze, na końcu wieku, znajdują się w takim bałaganie,

spowodowanym przez ich teologów i kapłanów, że to jest zawsze pogmatwane. Ich interpretacja jest zawsze błędna, ani razu się nie zdarzyło, żeby ona nie była błędna. I ani razu się nie zdarzyło, żeby Boże Słowo nie miało racji. To jest ta różnica.

⁵⁷ Więc widzicie, Bóg Sam napisał Biblię. Więc, Bóg może mówić. Mojżesz powiedział, że On do niego przemówił. Jeremiasz powiedział: „On włożył Słowa w moje usta”. I Bóg może pisać. On napisał dziesięć przykazań Swoim Własnym palcem. On pisał po murach Babilonu. I pamiętamy, że tylko w Starym Testamencie dwa tysiące razy prorocy powiedzieli: „TAK MÓWI PAN!” Bóg może mówić, Bóg może pisać. Pewnie. Prawie dziewięćdziesiąt procent Ewangelii Mateusza, Marka, Łukasza i Jana to Słowa Samego Boga, wypowiedane przez Jezusa Chrystusa. Więc, jeżeli Bóg może pisać, jeżeli Bóg może czytać, jeżeli Bóg może mówić, to czy On nie może sprawić, żeby inni zrobili to samo? Czy On nie powiedział do Mojżesza: „Kto czyni człowieka niemym, albo kto go obdarza mową?” Bóg napisał Biblię przez proroków, taki był Jego sposób.

⁵⁸ Więc za każdym razem, gdy kościół wpada w zamieszanie (i Bóg przewidział, że tak będzie, bo On przewidział wszystko), to On ma Swojego proroka przygotowanego na ten wiek, żeby powołać Swoich wybranych, przez Swoje uwierzytelnione Słowo, ze znakami i cudami, i potwierdzeniem Jego Słowa: „potwierdzając Słowo znakami, które mu towarzyszyły”, tak jak On obiecał. On podaje prawdziwą interpretację, po tym jak sam prorok został uwierzytelniony.

⁵⁹ Wszyscy, oprócz tych wybranych, do których on jest posłany, nienawidzą go. Więc, zbadajcie każdy przypadek i zobaczcie, czy to jest prawda, czy nie. Tylko ci, do których On jest posłany! „On przyszedł do Swoich i Swoi Go nie przyjęli. Lecz tym, którzy Go przyjęli, On im dał moc, żeby się stali Bożymi synami”. Zauważcie, nie . . . badając każdy przypadek ze Słowa, w każdym przypadku, tak było na skrzyżowaniu lub w punkcie zwrotnym na końcu każdego wieku, tak jak głosiłem o tym wiele razy.

⁶⁰ Patrzcie na wiek Noego, na ten punkt kulminacyjny, tuż przed sądem. Co się stało? Noe, tylko jego własna rodzina uwierzyła temu człowiekowi. Cała reszta krytykowała go. I cały świat został zniszczony.

⁶¹ Za dni Abrahama tylko grupa Abrahama wierzyła. Gdy Aniołowie poszli głosić do Sodomy, tylko Lot, jego żona i dwie córki, wyszli, i ona się zamieniła w słup soli.

⁶² Za dni Mojżesza wyszli tylko wybrani z Izraela. I faraon go nienawidził.

⁶³ Za dni Eliasza, wszyscy (prawie), oprócz siedmiu tysięcy mężczyzn, każdy jeden z nich go nienawidził, cały naród.

⁶⁴ Za dni Jeremiasza, więc, oni w niego rzucali niedojrzałymi owocami i nazywali go fanatykiem, ponieważ on leżał na jednym

boku przez tyle dni, i na drugim boku, i—i brał pewne rzeczy, i robił z tego symbole. Oni go nienawidzili.

⁶⁵ Prorok Izajasz, on tak bardzo potępił tę rasę, że oni przecięli go piłą na pół. Prawda.

⁶⁶ Jan Chrzciciel. „On był dzikim człowiekiem, gdzieś tam, jakimś krzyczącym maniakiem”.

Wszyscy, oprócz—oprócz tych uczniów, których On przedstawił Jezusowi Chrystusowi jako kościół! Tutaj to jest. Jan przygotował lud. Jak wielu miał? Wy byście mogli policzyć ich na obu palcach. . . obu rąk, na palcach, ilu Jan przedstawił Jezusowi, kiedy On przyszedł. Więc, jak będzie z Jego drugim Przyjściem? Pomyślcie o tym.

⁶⁷ Ale kiedy prawdziwi biblijnie wierzący widzą Słowo, tak otwarcie uwierzytelnione dla tego wieku, oni wierzą. Nie ma sposobu, żeby ich od Tego powstrzymać, wierzą w To. Oni nawet pieczętują swoje świadectwo swoją krwią. Oni w To wierzą. Więc wtedy, to jest dla nich, dla tych predestynowanych, dla tego określonego wieku, którzy widzą i wierzą.

⁶⁸ Inni po prostu Tego nie mogą zobaczyć; oni są zaślepieni. Więc, wy mówicie: „Oni Tego nie mogą zobaczyć”. Więc, tak jak Balaam, dlaczego Balaam nie mógł Tego zobaczyć? On był namaszczonego prorokiem. Dlaczego faraon nie mógł Tego zobaczyć? Kiedy on tam zobaczył Bożą, wyciągniętą rękę, dokonującą cudów, to tylko zatwardziło jego serce. Czy to jest prawda? Dlaczego Datan Tego nie mógł zobaczyć, on sam był Żydem? Właśnie tam, on przeszedł przez Morze Martwe i każdego wieczora jadł mannę, która przed chwilą spadła, i dalej nie mógł Tego zobaczyć. Dlaczego Kore Tego nie widział? Dlaczego Kajfasz Tego nie widział? On był naczelną postacią religijnego świata w tamtym czasie. Dlaczego on nie widział, że to był Mesjasz? Dlaczego Judasz Tego nie widział? Judasz był z nimi dokładnie tam, chodził z nimi, czynił cuda z nimi. Ale Słowo musiało się wypełnić. Biblia mówi, że oni zostali wzbudzeni po to, żeby zająć to miejsce. Oni zostali w tym celu wzbudzeni. To jest prawda. Rzymian 8 o tym mówi.

⁶⁹ Więc wierzący widzą, że to Słowo stało się ciałem w ich pokoleniu, Bóg mówi. Więc, ci prawdziwi, szczerzy wierzący, tych siedem tysięcy (albo to było siedemset?) za dni Eliasza. Siedem tysięcy, to jest prawda. Za dni Eliasza było siedem tysięcy ludzi, z mniej więcej dwóch albo trzech milionów, którzy widzieli, że To jest prawdą. To nawet nie była jedna setna z tego ludu. Ale oni widzieli, że To jest prawdą. Oni widzieli Boga zamanifestowanego. Ta stara wdowa, do której Elizeusz został posłany, ona poszła po te patyki, żeby upiec placek, tylko tyle, żeby starczyło na placek dla niej i dla jej syna, a potem mieli umrzeć. Lecz patrzcie na Eliasza, on powiedział: „Najpierw zrób jeden dla mnie. Bo TAK MÓWI PAN: łąka w gancu nie skończy

się, ani oliwy w bańce nie zabraknie aż do dnia, w którym Pan Bóg ześle na ziemię deszcz”. Żadnych pytań, ona się od razu zabrała do robienia tego placka i dała mu go. Powiedział: „Zrób najpierw dla mnie, a potem idź i zrób jeden dla ciebie i dla twojego syna”. Ponieważ ona usłyszała tego człowieka i spojrzała na niego; ona była predestynowanym nasieniem.

⁷⁰ Wielu z nich mówiło: „Mamy tu znowu tego starego dziwaka. Bóg nas przeklął z jego powodu”, pamiętacie, z powodu Eliasza. Mówili: „Ty jesteś tym, który robi Izraelowi problemy”.

⁷¹ On powiedział: „Ty jesteś tym, który robi Izraelowi problemy”. Widzicie kogo Bóg . . . Czyż Słowo On potwierdzał? Swoje Własne Słowo.

⁷² Więc Biblia mówi, że oni zostali wzbudzeni w tym celu, lecz kiedy . . . niewierzący. Lecz teraz, kiedy prawdziwy wierzący może zobaczyć Słowo tego wieku, które stało się ciałem, Boga przemawiającego przez ludzkie usta, a następnie czyniącego dokładnie to, co On powiedział, że On uczyni, to załatwia sprawę!

⁷³ Teraz patrzcie na całą resztę. Nie patrzcie na znaki. Jeśli będziecie patrzeć na znaki, zostaniecie oszukani tak pewnie jak świat. Powstaną fałszywi prorocy i będą czynić znaki i cuda, które by zwiodły wybranych, gdyby to było możliwe. Patrzcie na Słowo. Patrzcie na tych kapłanów, na tych proroków, hebrajskich proroków, którzy tam stali. Sedekiasz, z dwoma wielkimi rogami, przemówił: „Ja jestem ustanowionym przez Boga prorokiem”. To jest prawda. „Mam tu ze sobą trzystu dziewięćdziesięciu dziewięciu i Duch Święty jest nad nami, potwierdza, i mówi, że ta ziemia należy do nas. Chodźmy i weźmy ją. I tymi rogami, Achabie, odeprzesz wroga z naszej ziemi, ponieważ Bóg nam dał tę ziemię”.

⁷⁴ Zobaczcie co ten religijny człowiek, dobry człowiek, Jehoszafat, powiedział: „Nie macie jeszcze jednego?”

⁷⁵ „Jeszcze jednego? Tam jest czterystu, którzy się zgadzają!” On powiedział: „Tak, jest tutaj jeszcze jeden, lecz ja go nienawidzę”. Powiedział: „On na nas wszystkich zawsze krzyczy i mówi nam jakimi my jesteśmy wielkimi grzesznikami, i wszystko”. Powiedział: „Ja go nienawidzę! On, to jest Micheasz, syn Jimli”.

⁷⁶ On powiedział: „Och, niech król tak nie mówi. Idźcie po niego i posłuchajmy co on powie”.

⁷⁷ Więc oni go tam przyprowadzili. On powiedział: „Dajcie mi dzisiejszą noc i ja zobaczę co Pan mówi na ten temat”.

⁷⁸ Achab powiedział: „Zaklinam cię, nie mów mi nic innego oprócz prawdy”.

⁷⁹ I ten człowiek podszedł i powiedział: „Więc, jeżeli chcesz mieć z powrotem dobrą społeczność, mów tak jak pozostali”.

Micheasz powiedział: „Ja powiem tylko to, co mówi Bóg”.
Widzicie?

⁸⁰ Następnego poranka oni przyszli. Królowie założyli swoje szaty, usiedli w bramie, ci wszyscy sławni ludzie. Prorok tam stał. Powiedział: „Więc, fanatyku, co powiesz na ten temat?”

⁸¹ Powiedział: „Idźcie”. Powiedział: „Lecz ja widziałem Izraela rozproszonego jak owce, które nie mają pasterza”.

⁸² On u- . . . podniósł rękę i uderzył go w usta. Prorok uderzył proroka w usta. Więc, obaj ci namaszczeni prorocy stali tam i prorokowali, czterystu przeciwko jednemu, to wydawało się całkiem mocne. Więc, wielu doradców nie zawsze daje bezpieczeństwo. To zależy od tego, gdzie oni . . . odnośnie czego oni dają poradę, jaka jest ich rada. To nie zapewniło królowi bezpieczeństwa, i on uznał, że rada wielu ludzi jest dobra. Lecz gdyby on tylko się zatrzymał, otworzył zwój i zobaczył co Eliasza właśnie powiedział.

⁸³ Więc Micheasz nie mógł nic powiedzieć, on nie wiedział, być może Bóg mu to wtedy przebaczył. Lecz najpierw, będąc prorokiem, on poszedł do Boga, żeby dowiedzieć się co Bóg powiedział. I on się dowiedział co Bóg powiedział. On powiedział: „Ujrzałem Boga siedzącego na tronie i On powiedział. . . wszyscy Jego Niebiańscy doradcy zgromadzili się wokół Niego, powiedział: ‘Kogo możemy posłać, żeby tam poszedł i sprawił, że Achab tam pójdzie, żebyśmy mogli wypełnić to proroctwo, które zostało o nim powiedziane?’”

⁸⁴ Widzicie, proroctwo, Eliasza już powiedział: „Psy będą lizać twoją krew”.

⁸⁵ I tak, on powiedział, że on: „widział ducha kłamliwego, wychodzącego z dołu, wyszedł, wyszedł przed Nim i powiedział: ‘Ja pójdę na dół i wejść do jego proroków, do proroków Achaba, i sprawię, że oni będą prorokować kłamstwo’”.

⁸⁶ Więc Bóg wiedział, że ci ludzie byli tak naładowani i tak pełni teologii, że myśleli, że wszystko jest w porządku. Oni nie zwrócili uwagi na Słowo tej godziny. Więc Bóg powiedział: „Uda ci się; idź na dół”. I gdy Micheasz to powiedział, to spowodowało, że oni prorokowali pod wpływem złego ducha. Oni wyrwali wtyczkę od telefonu lub wyłączyli radio, lub coś zrobili; oni słyszeli jak To mówi przeciwko nim, wstali i wyszli. Ale zobaczcie co się stało. Więc Micheasz musiał sprawdzić swoją wizję z pisanim Słowem, dlatego on to wiedział.

⁸⁷ On powiedział: „Gdy przyjdę . . . Wsadźcie tego człowieka do więzienia, dajcie mu wodę smutku i chleb smutku. Kiedy ja wrócę, zajmę się nim”.

⁸⁸ On powiedział: „Jeśli ty w ogóle wrócisz, to Bóg do mnie nie przemówił”. Właśnie wtedy on wie, że jego wizja jest zgodna z każdym Słowem na tę godzinę. To był czas Achaba.

⁸⁹ Bracie, siostró, to jest godzina i czas wywołania z Babilonu. Światła wieczorne są tutaj. Chodźcie w Świetle, dopóki jest światło. Zauważcie, wierzący widzieli zmanifestowane Słowo i wierzyli w To. Jezus powiedział: „Moje owce znają Mój Głos, Moje Słowo, Moje znaki na ten wiek. One nie pójdą za fałszywym”.

⁹⁰ Więc przejdźmy do naszego tekstu, bo widzę, że odchodzę od tematu. Ja chcę położyć duży nacisk na tę kolejkę modlitwy. Wróćmy teraz na chwilę do tego tekstu, który my mamy rozważać. Więc, to się stanie jeszcze raz, tak jak zawsze, jak zwykle.

⁹¹ Bóg posłał Swojego proroka, Jana, tak jak Jego Słowo powiedziało, obiecało w Malachiasza 3: „Oto Ja posyłam Mojego posłańca przed Moim obliczem, żeby przygotował drogę”. Jan świadczył o tym samym. I my widzimy również, w Izajasza 40:3, że Izajasz powiedział: „To będzie głos proroka wołającego na pustyni: ‘Przygotujcie drogę Pana’”. Widzicie? Wszystkie te prorocтва! I—i patrzcie, zauważcie szybko, Pismo go zidentyfikowało.

Kiedy oni mówili: „Kim ty jesteś? Czy ty jesteś Mesjaszem?”

On powiedział: „Nie jestem”.

„Czy jesteś Jeremiaszem? Albo jednym z tych proroków?”

⁹² On powiedział: „Nie jestem. Lecz ja jestem głosem wołającego na pustyni, tak jak mówi prorok Izajasz”.

⁹³ Czy wy myślicie, że oni w to uwierzyli? Nie, panowie. Dlaczego? On nie przyszedł przez ich kościół. On nie był z ich... Widzicie, on poszedł na pustynię mając dziewięć lat, a wrócił mając trzydzieści. Jego przesłanie było zbyt wielkie, żeby przechodził przez szkołę teologiczną; on miał przedstawić Mesjasza. I każdy by go ciągnął w tę stronę i w *tamtą* stronę. I Bóg posłał go na pustynię, po śmierci jego ojca, Zachariasza. I on był kapłanem, lecz on nie poszedł w ślady swojego ojca.

⁹⁴ Ponieważ prorocy nie przychodzą z takich miejsc. Oni przychodzą z surowych miejsc, z pustyni. Nikt nie wie skąd oni pochodzą, albo jak oni pojawiają się na scenie, ani jaka jest ich historia. Oni po prostu przychodzą nagle, głoszą Słowo, Bóg ich zabiera i oni odchodzą; on potępia to pokolenie, przechodzi do Jego Słowa, i oczekuje na ten wielki dzień.

⁹⁵ Kościół mu nie uwierzył, ponieważ oni go nie znali. Oni nie mieli w swoich księgach adnotacji o jego ordynacji, dlatego oni go odrzucili. Widzicie, oni nie uwierzyli Bożemu Słowu uwierzytelnionemu jasno, literka po literce. Widzicie? Malachiasz 3, dwa miejsca Pisma, żeby go uwierzytelnić, Malachiasz 3 oraz Izajasz 40:3. Widzicie, oba te miejsca Pisma mówiły o człowieku, który przyszedł, żeby przygotować drogę dla Pana. On to wypełnił co do joty.

⁹⁶ On miał być prorokiem. „Ja posłę wam Elizeusza”. I on tam był, z całą szorstkością. Patrzcie jak jego natura się wpasowała do natury Eliasza. Eliaz był człowiekiem pustyni, tak samo Jan; żyli na dworze. On nie był człowiekiem z ogłada, on był surowym człowiekiem.

⁹⁷ Zauważcie jeszcze raz, Eliaz nienawidził kobiet, on powiedział Jezabeli o całym jej malowaniu się i gdzie miała iść, a gdzie nie chodzić. Tak samo Jan. Jezabela próbowała zabić Eliasza, przysięgała na swoich bogów, że go pozbawi głowy. Zrobiła to Herodiada. Widzicie?

⁹⁸ Zawsze, patrzcie na ich przesłanie, patrzcie co oni robili. Więc my widzimy, że gdyby oni spojrzeli wstecz i zobaczyli co mówi Biblia, i zobaczyli jaką ten człowiek miał naturę, i w jak doskonałym czasie on przyszedł, zgodnie z Pismem, i wszystko, oni powinni byli wiedzieć, że to był on. Mniej więcej pół tuzina osób o tym wiedziało. Tak jest. Nie więcej niż pół tuzina zdawało sobie z tego sprawę. Oni przychodzili żeby go słuchać, lecz oni Temu nie wierzyli. Widzicie? Dlaczego? Oni nie wierzyli w identyfikację prorocstwa w ich godzinie.

⁹⁹ Zauważcie, oni się z niego naśmiewali, nazywając go jakimś „krzyczącym, dzikim, nieuczonym fanatykiem bez wykształcenia, ‘uderzać, nie mieć, dźwigać, nosić, sprowadzać’, i tak dalej”. Jak zwykle, oni go osądzali na podstawie jego wykształcenia. Oni go osądzali na podstawie jego gramatyki, po tym jak się ubierał. On był owinięty kawałkiem owczej skóry i pasem ze skóry wielbłąda, on był cały owłosiony. On chodził w wodzie; żadnego kościoła, żadnych ławek, żadnej wspól-pracy; oni tego nie mogli zaakceptować; oni czcili boga tego świata. Widzicie?

¹⁰⁰ Ja nie chcę przez to powiedzieć, że teraz nie pojawiają się fałszywi prorocy, jak Jambres i Jannes. Lecz to co powinniście zrobić, to sprawdzić to oryginalne przesłanie ze Słowem, wtedy to macie; w jakim to jest wieku i co jest przepowiedziane na ten wiek.

¹⁰¹ Wtedy prorocstwo Jana zostało uwierzytelnione we właściwym dla Boga porządku. Zobaczcie jakie to jest doskonałe. Biblia mówi: „Słowo Pańskie przychodzi do proroka”. I Jezus był Słowem. A Jan prorokował o Słowie, które przychodziło, żeby się wypełnić; i Jezus, Słowo, przyszedł do proroka, w wodzie. Och, jakie to jest piękne! Jak niezawodne jest. . . Widzicie? Słowo było rzadką rzeczą w tamtym dniu. Tutaj przychodzi prorok, mówiąc: „Ja jestem głosem Słowa”.

Oni powiedzieli: „Co my mamy zrobić?”

¹⁰² Powiedział: „Ja nie jestem godzien rozwiązywać Mu butów. Ale gdzieś tutaj pomiędzy wami stoi Ten, Który będzie was chrzczył Duchem Świętym i Ogniem. W Jego ręku jest wiejadło i On dokładnie oczyści Swoje klepisko, plewy spali w ogniu

nieugaszonym, a pszenicę zbierze do spichlerza”. Och, co za prorok! Jezus powiedział, że do tej pory nie narodził się z niewiasty tak wielki człowiek jak on. Och, jakie to zuchwałe! Jakże on wiedział na czym stoi! On wiedział dokładnie. On to usłyszał od Boga i to było dokładnie zgodne ze Słowem, więc jego nie obchodziło co mówią ludzie. On To i tak głosił, i prorokował o Tym. I zobaczcie, kiedy człowiek stoi za tym, co jest Prawdą, wtedy Bóg jest zobowiązany, żeby potwierdzić, że ten człowiek mówi Prawdę.

¹⁰³ Gdy Mojżesz poszedł do Egiptu, powiedział: „Ja byłem tam, na pustyni, i zobaczyłem płonące drzewo, które się nie spalało. Ja do tego drzewa podszedłem i kiedy ja to zrobiłem, tam był wielki Słup Ognia, unosił się tam. I jakiś Głos powiedział: ‘JA JESTEM, KTÓRY JESTEM’. I On mi powiedział, żebym wziął tę laskę, przyszedł tu i dokonał tych cudów, a Bóg uwierzytelnii Swoje Słowo”. Wyciągnął laskę, tam wyszły pchły i muchy, i ciemność, i tak dalej. A potem, żeby potwierdzić tego proroka, On przyprowadził tych wierzących z powrotem na górę i Bóg zstąpił w tym samym Słupie Ognia, dokładnie na tę samą górę, i udowodnił, że to było prawdą.

Więc, patrzcie co On uczynił w tym dniu. Dokładnie.

¹⁰⁴ Więc, Słowo przyszło do proroka i uwierzytelniiło go jako tę właściwą osobę, właśnie tę osobę, o której mówiło Pismo. Pośpieszmy się teraz. Lecz, jeszcze raz, Jezus przyszedł w innej formie, niż ich ludzka interpretacja tego proroctwa. Człowiek zinterpretował czym to miało być. Pewnie. Prezbiterianie myślą, że to powinni być oni. Patrzcie, gdy Bóg cokolwiek czyni, patrzcie jak każda inna organizacja powstaje z czymś takim. Tak, zawsze tak było. Oni mają swoich Jannesów i Jambresów wszędzie. Zauważcie, oni powiedzieli część Słowa. Ale zgodnie ze Słowem proroka, to jest każda Litera!

¹⁰⁵ Oni to przegapili jeszcze raz, jak zwykle, nazwali Go wróżbitą: „diabłem; Belzebubem”, i powiedzieli, że On zrobił z Siebie Boga, podczas gdy oni powinni byli wiedzieć, na podstawie swojej własnej Biblii, że On jest Bogiem.

Zauważcie, Izajasz o Nim prorokował, Izajasz 9:6 mówi: „Dadzą Mu Imię Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny”. Potem nie będzie już więcej żadnych ojców, ponieważ On był pierwszym Ojcem, na początku, On jest jedynym Ojcem; powiedział: „Nie nazywajcie żadnego człowieka na tej ziemi ‘Ojcem’, również, potem”. „On jest Potężnym Bogiem, Ojcem Odwiecznym, Doradcą i Księciem Pokoju”. Pewnie.

¹⁰⁶ Teraz, oni zrobili z Nim to, co wszyscy prorocy powiedzieli, że mieli zrobić, to samo, co robią właśnie w tym Laodycejskim Wieku, usuwają Go z kościoła. „Ślepi, nadzy, a nie wiedzą o tym”. Dokładnie to, co powiedział prorok, prorok Biblii.

Zaślepieni przez ludzkie tradycje, oni Go usunęli, Słowo ze swoich kościołów, jak zwykle, tak jak było o nich prorokowane.

¹⁰⁷ Więc zauważcie, teraz szybko. Nie przeoczcie tego teraz. Tu jest ten tekst, jak Jezus dał Się poznać tym dwóm uczniom, że On jest ich Mesjaszem! Teraz, wszystkie oczy w tę stronę. I tam, w kraju, nie przeoczcie tego teraz. My próbowaliśmy wam powiedzieć, że Biblia jest Bożym Słowem, napisanym przez Samego Boga, poprzez usta człowieka, który był tym narzędziem. Bóg Sam może pisać. Bóg Sam może mówić. Bóg może robić co tylko chce, ale On wybrał człowieka, żeby to zrobić, ponieważ człowiek, który Ją napisał, jest częścią Boga. Więc Bóg napisał Biblię. Ludzie nawet nie wiedzieli co piszą w swoim własnym, ludzkim myśleniu. Oni mogli się z Tym nie zgadzać, lecz oni To napisali. Nie mogli. Biblia mówi: „Ludzie w dawnych czasach, tak jak zostali poruszeni przez Ducha Świętego!” Bóg poruszał ich rękoma, poruszał ich oczyma w wizjach. Oni nie mogli powiedzieć nic innego, niż to na co patrzeli. Oni nie mogli nic powiedzieć, ponieważ On miał pełną kontrolę nad językiem, palcem, każdy organ ich ciała był w pełnej łączności z Bogiem. Nic dziwnego, że Biblia mówi, że oni byli bogami, oni byli częścią Boga! On był pełnią Boga.

¹⁰⁸ Zauważcie jak Jezus, Słowo, dał poznać tym dwóm przygnębionym uczniom, że On jest ich Mesjaszem, Mesjaszem, obiecany Słowem. Zauważcie co On zrobił, On się odwołał do proroctwa. Zauważcie: „Głupcy, niezdolni, żeby uwierzyć we wszystko, co napisali prorocy”. Teraz, On nie powiedział: „Więc co, co kościół o tym mówi?”

¹⁰⁹ Oni opowiedzieli Mu historię. Oni wiedzieli o wszystkich wydarzeniach, które miały miejsce. Oni byli bardzo smutni. Oni zaczęli do Niego mówić: „Czy Ty jesteś tutaj obcy, albo Ty nie wiesz co się wydarzyło w Jerozolimie?”

¹¹⁰ On powiedział: „Co takiego?” Tak jakby On nie wiedział. Widzicie, On nieraz czyni pewne rzeczy tylko po to, żeby zobaczyć co wy z tym zrobicie. Widzicie? Powiedział: „Co takiego? Kto to był? Co się stało?”

¹¹¹ „Czy Ty jesteś po prostu obcym?” I mówili wprost do Człowieka, z którym żyli przez trzy i pół roku, i nie poznali Go.

„Co takiego? Co się stało?”

¹¹² „Więc”, oni powiedzieli, „Jezus z Nazaretu, który był Prorokiem. W naszych umysłach nie ma wątpliwości. On był mocny w Słowie i w czynie przed całym ludem. My widzieliśmy jak On to czynił, że On był zidentyfikowanym Bożym Prorokiem na ten wiek. My o tym wiemy. I my wierzyliśmy, że On miał być Odkupicielem, że On miał odkupić Izraela”.

¹¹³ Potem On się odwrócił i powiedział: „Wy głupcy, gnuśnego serca, żeby uwierzyć, że wszystko co powiedzieli o Nim prorocy miało się stać?” Widzicie? Patrzenie jak On teraz wraca do

proroctwa. Jaka nagana dla wierzących, którzy uważali, że w Niego wierzyli!

¹¹⁴ Zauważcie jak On podszedł do tematu. On nie przyszedł i nie powiedział wprost: „Ja jestem waszym Mesjaszem”. On mógł to zrobić, bo Nim był. Lecz zauważcie, On zidentyfikował Samego Siebie w Słowie, potem oni wiedzieli. Gdyby On to powiedział, On mógłby to powiedzieć i mogłoby tak nie być; lecz gdy On poszedł, i zaczął mówić o wszystkim, co powiedzieli o Nim prorocy, i oni to zobaczyli, potem oni sami mogli powiedzieć, jeżeli oni byli Bożymi dziećmi. Ale zwrócił ich uwagę na to co prorocy przepowiedzieli i powiedział, żeby wyglądali za tym w czasie, w którym Mesjasz, Jego wiek, miał się zmanifestować. On, jak Jan, pozwolił, żeby Słowo, Biblia, zidentyfikowało ich Przesłanie. Każdy prawdziwy prorok by to zrobił. Tak. Nie wyszedł i nie powiedział: „Ja Nim jestem. Ja jestem. . .” To nie jest prawdziwy Boży prorok. Widzicie? Lecz On powiedział: „Wróćcie do Pisma”. Widzicie, On nigdy nie zmienia sposobu, w jaki On to robi. Widzicie?

On powiedział: „My znamy Mojżesza”.

¹¹⁵ On powiedział: „Gdybyście znali Mojżesza, znalazłbyście Mnie”. On powiedział: „Mojżesz o Mnie pisał”. Powiedział: „Badacie Pisma, bo myślicie, że w Nich macie Życie Wieczne, a Pisma składają świadectwo o Mnie. Idźcie, zajrzyjcie do Pisma, i zobaczcie to”.

¹¹⁶ On tu nie zmienia Swojego sposobu postępowania, nigdy nie zmienił. On się nie może zmienić, ponieważ On jest niezmiennym Bogiem. Widzicie? Zauważcie, On poszedł prosto do tych dwóch uczniów, do Kleofasa i do jego przyjaciela, na drodze do Emaus, i powiedział do nich, odwołał się do Pisma, powiedział: „Dlaczego wy jesteście tacy głupi, że nie wierzycie, że każde Słowo, które napisali prorocy, odnośnie Mesjasza, będzie musiało się wypełnić?” Och, co za dzień!

¹¹⁷ Jan zrobił to samo. „Badacie Pisma, spójrzcie do tyłu, jest napisane, że to miał być ‘głos wołającego na pustyni’. Skąd ja przyszedłem?” Widzicie? To jest, to powinno im to wyjaśnić. Prawda!

¹¹⁸ To powinno wyjaśnić sprawę dzisiaj, to co widzimy, że Duch Święty czyni. On kiedyś powiedział: „Badajcie Pisma”. I my. . . On chce, żebyśmy my to robili dzisiaj.

¹¹⁹ Zauważcie, On zaczął od proroctwa Mojżesza, Biblia mówi: „On, zaczynając od Mojżesza i wszystkich proroków”, ale On zaczął od Mojżesza. „Proroka”, powiedział Mojżesz „Pan, wasz Bóg, wzbudzi wśród was, ludzie, wśród ludu. Pan Bóg wzbudzi Proroka”.

¹²⁰ Więc On mógł powiedzieć: „Kleofasie i ty przyjacielu, tutaj, czy Mojżesz nie powiedział, że w tych dniach Pan Bóg miał wzbudzić Proroka? I ten Człowiek, którego oni ukrzyżowali, czy

On spełniał te warunki? Więc Mojżesz to przepowiedział. I teraz, wy nie mieliście proroka od setek i setek lat, i tutaj powstał ten Człowiek. I kto poprzedzał przyście tego Człowieka według waszych słów?” Rozumiecie? I wszyscy prorocy mówili o Nim, dla Jego wieku, On do nich mówił. To by z pewnością było interesujące, żeby Go posłuchać. Czy wy byście nie chcieli Go posłuchać? Ja bym chciał Go posłuchać, posłuchać Go, co On mówił, że prorocy mówili o Nim Samym, ale On nie powiedział, że to był On. On im to tylko pokazał przez prorocstwo. On tylko rzekł: „Prorok powiedział, że to się miało stać”. Widzicie?

¹²¹ Cofnijmy się tylko na kilka minut i posłuchajmy teraz Słów cytowanych przez Niego Samego. Patrzcie tutaj, Samo Słowo cytuje Słowo o Sobie. Samo Słowo cytuje Słowo o Sobie. Nie mówił im, że On tym był, ale po prostu pozwolił, żeby Słowo mówiło za Siebie, wtedy oni wiedzieli Kim On był. Litera Słowa, cytując Słowo w . . . Słowo w ciele, cytowało Słowo litery, będąc w pełni zidentyfikowanym ze Sobą. Patrzcie tutaj, teraz posłuchajmy jak On cytuje. Jak . . . Więc, my wiemy, że oni wszyscy zostali poinformowani o ostatnich wydarzeniach, to jest o ukrzyżowaniu, o historii zmartwychwstania i o grobie, tak jak właśnie czytaliśmy. Więc On przechodzi prosto do Słowa prorocтва o Sobie. Więc pomyślmy tylko, że On to powiedział; On powiedział o wiele więcej niż to, ale popatrzcie.

¹²² Powiedzmy, że On . . . słyszymy jak On mówi: „Zwróćmy się do Zachariasza 11:12. I czy Mesjasz nie miał być sprzedany, według proroka, za trzydzieści srebrników? Wy właśnie powiedzieliście, że ten Człowiek został sprzedany za trzydzieści srebrników. Zwróćmy się . . .” Macie te miejsca Pisma? Zachariasz 11:12. I wtedy On powiedział: „Czy zauważyliście co Dawid powiedział w Psalmach, Psalm 41:9? On został zdradzony przez Swoich przyjaciół. A potem znowu, w Zachariasza 13:7, On był opuszczony przez Swoich uczniów. I w Psalmie 35:11 oskarżony przez fałszywych świadków. Właśnie powiedzieliście, że był. Izajasz 53:7, On był niemy w obliczu Swoich oskarżycieli. Izajasz 50:6, prorok powiedział, że biczowali Go. Psalm 22, On miał wołać na krzyżu: ‘Boże Mój, Boże Mój, dlaczego Ty Mnie opuściłeś?’ Czy On to zrobił przedwczoraj po południu? Psalm 22, jeszcze raz, 18, Jego szaty zostały rozdzielone pomiędzy nich. Czy oni to zrobili? I Psalm 22:7 do 8, wyśmiewany przez Swoich wrogów, przez kościół. Psalm 22, jeszcze raz, żadna kość w Jego ciele nie była złamana, lecz ‘oni przebili Moje ręce i Moje stopy’”, On tak powiedział. On miał ręce z tyłu, w tym czasie, bez wątpienia. „Izajasz 53:12 mówi, że On miał umrzeć pomiędzy złoczyńcami. Izajasz 53:9 mówi, że On został pochowany z bogatymi. Psalm 16:10 mówi: ‘Nie zostawię Jego duszy w piekle, ani nie dopuszczę, żeby Mój Święty oglądał skażenie’. I czy Malachiasz 3 nie był zapowiedzią przyścia tego Człowieka?” Och, ja chciałbym usłyszeć jak On to cytuje. Patrzcie na te

proroctwa! Potem, zauważcie wszystkie te przedobrazy, przez które On mógł przejść, o Izaaku, w Księdze Rodzaju 22, jak Bóg wziął jako przedobraz Izaaka, jak ojciec Abraham wziął swojego własnego syna, niósł drewno na wzgórze, i ofiarował swojego własnego syna.

¹²³ To teraz zaczynało do nich docierać. On im powiedział, że są głupcami, za to, że nie patrzyli na proroctwo na ten dzień. I teraz zaczęło to do nich docierać, zaczęli widzieć wypełnienie tego wszystkiego, co miało miejsce w ostatnich kilku dniach, w ostatnich dwóch lub trzech latach, uwierzytelnione proroctwo na ten wiek. To właśnie wtedy oni wiedzieli, że ich ukrzyżowany Przyjaciel Jezus wypełnił każde z tych Słów. Och, to było wtedy, że oni wiedzieli, że ten Człowiek naprawdę był Mesjaszem, że—że On powinien wstać z martwych. „Grób nie mógł Go zatrzymać. ‘Ja nie pozwolę, żeby Mój Święty oglądał skażenie’. Ani jedno Słowo proroctwa nie może zawieść. I On naprawdę zmartwychwstał”.

¹²⁴ „Więc ci posłańcy, tam, przy grobie, tego poranka, mieli rację. On wstał z martwych. On żyje. On jest tym Mesjaszem”. Dlaczego? Nie przegapcie tego. „Jego postępowanie, Jego usługa i wszystko, co On zrobił, zostało uwierzytelnione dokładnie według Słów, które prorok powiedział, że będą miały miejsce w tym dniu. To załatwiło sprawę”. Wtedy oni wiedzieli, że to był On, ich ukrzyżowany Przyjaciel, Jezus, który tego dokonał. Nic dziwnego, że serca w nich płonęły kiedy On do nich mówił. Więc oni przeszli dziesięć kilometrów i wydawało się, że to był krótki czas.

¹²⁵ I tu jest jeszcze jedna rzecz, którą oni zrobili, wiecie, oni wysłuchali sześciogodzinnego kazania na temat proroctwa, które zostało uwierzytelnione. On właśnie o tym z nimi rozmawiał w drodze. Jak tylko oni weszli na tę drogę, On podszedł, ponieważ On był właśnie tam, w Jerozolimie. Sześć godzin później—e... później, oni szli drogą, sześćdziesiąt stadiów, dziesięć kilometrów, do Emaus. Tyle to było. I On głosił potwierdzone proroctwo przez sześć godzin. Więc nie potępiajcie mnie za moje trzy, widzicie. Widzicie? Lecz zauważcie, oni głosili... On... Oni wysłuchali sześciogodzinnego kazania o proroctwie, które zostało potwierdzone, uwierzytelnione.

¹²⁶ Więc zbliżał się czas wieczora. Wy wiecie, że On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. To właśnie wtedy On otworzył ich oczy, żeby się dowiedzieli, że Hebrajczyków 13:8, On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. W czasie wieczora wydarzenia zostają wyjaśnione przez proroctwo. To, co się dzieje w tej współczesnej godzinie, może być łatwo zidentyfikowane, jeżeli wy tylko będziecie wierzyć proroctwu tej godziny.

¹²⁷ „Tak, głupcy, gnuśni w zrozumieniu, gnuśni żeby uwierzyć (wy dalej się nad tym zastanawiajcie), żeby uwierzyć we

wszystko, co prorocy powiedzieli o Mesjaszu, czy to się nie musiało stać?” Więc On te punkty dokładnie omawiał i pokazywał co prorok powiedział, że się stanie. Wtedy oni zaczęli rozumieć. Więc On powiedział. . . On zachowywał się tak, jakby miał zamiar pójść dalej. Oni tego Człowieka polubili. Oni powiedzieli: „Ty, Ty nam coś dałeś. My o tym nie pomyśleliśmy. On gdzieś żyje”. Oni z Nim rozmawiali, a nie wiedzieli o tym. Więc On. . . i bez wątpienia On spojrział na nich ze smutkiem i zaczęła iść dalej, ale On—On czekał, aż oni Go zaproszą. To jest to, na co On czeka dziś wieczorem, na ciebie, żebyś Go zaprosił.

¹²⁸ Zauważcie, gdy ci uczniowie Go zaprosili do swojej społeczności wokół stołu, to właśnie wtedy On zrobił coś tak, jak to robił przed Swoim ukrzyżowaniem i ich oczy się otworzyły. Oni znali Jego sposób bycia, Jego styl. Oni wiedzieli co On zrobił i On to wtedy zrobił tak samo jak wcześniej. I oni powiedzieli: „To jest On!” I oni się szybko zerwali, żeby krzyknąć, a On zniknął. I tam, gdzie zajęło im sześć godzin, żeby wysłuchać tego kazania, być może oni przybiegli z powrotem w dwadzieścia minut, żeby powiedzieć pozostałym: „On naprawdę zmartwychwstał. On jest naprawdę żywy”.

¹²⁹ Przyjaciele, to jest wypełnienie Malachiasza 3, Świętego Łukasza 17, Świętego Jana 15, och, tak dużo, Objawienie 10, tak wiele prorocत्व, które można przypiąć dokładnie do tego dnia. A także w Księdze Marka i Mateusza, On powiedział, że te wielkie znaki i cuda miały pojawić się na niebie, i ludzie nazywają je spodkami, latającymi spodkami, mogą—mogą zniknąć z mocą i szybkością myśli, inteligencją, która może się poruszać. On może pisać, On może mówić, On może robić co tylko chce. Ten wielki Słup Ognia: „ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki”. I zjawiska pojawiające się na ziemi, piramidy dymu unoszące się w powietrzu dużo wyżej, gdzie nie może być wilgotności ani nic, na wysokości pięćdziesięciu kilometrów. Przepowiedziane półtora roku zanim to się stało, że właśnie tak będzie. Potem odwróćcie to zdjęcie i zobaczcie Kto patrzy w dół. Ani jedno Słowo, które zostało powiedziane, nie zawiodło, a tutaj jest Boże, pisane Słowo, potwierdzające, że to jest Prawda. I znowu jest wieczorny czas. Zastanawiam się, czy On by mógł łaskawie wrócić, dzisiaj wieczorem, i teraz zrobić coś, tak jak On to robił kiedyś. Pomódlmy się i poprośmy Go. Zdarzenia wyjaśnione przez uwierzytelnione prorocत्व.

¹³⁰ Boże Wszechmogący, pomóż nam. Pomóż nam, drogi Boże, żebyśmy zrozumieli, żebyśmy zrozumieli te rzeczy, które my powinniśmy wiedzieć, żebyśmy zrozumieli Twoje Słowo. I teraz, Panie, my słuchaliśmy kazań przez prawie dwa tysiące lat, zapisanych w książkach. I w tych ostatnich dniach, tutaj, to znowu wślizgnęło się z powrotem i teraz zbliża się czas wieczora. Metodyści, baptyści, prezbiterianie i wielu innych na przestrzeni wieków rozmawiało z Tobą, i może w trakcie tego wielkiego dnia,

który nie był ani dniem ani nocą, tak jak powiedział prorok, ale w czasie wieczora będzie Światło. Jezus wstał z grobu i ukazał się Szymonowi i niewiastom, i pokazał im, że On żyje. To był poranek. A potem, wieczorem On wraca jeszcze raz. Lecz On do nich podszedł w ciągu dnia i napomniął ich za ich ślepotę, ale potem On dał im Się poznać w czasie wieczora.

¹³¹ Boże, przyjdź dzisiaj wieczorem do naszej społeczności, którą my mamy wokół Słowa. Boże, ludzie tak rzadko dzisiaj temu wierzą, ale ja jestem wdzięczny, że jest kilku, których Ty powołałeś i przeznaczyłeś ich do Życia Wiecznego, i Ty powiedziałeś: „Wszyscy, których dał Mi Ojciec, przyjdą”. I teraz, kiedy wieczorne Światła świecą, Ty nie pozwolileś, Panie, żeby jedno prorocтво (z setek, które zostały wypowiedziane) kiedykolwiek zawiodło. Więc to naprawdę pokazuje, że to musisz być Ty, ponieważ żadna osoba nie mogłaby być tak dokładna. Tak jak Biblia, której nie mógł napisać żaden człowiek, czterdziestu różnych pisarzy, na przestrzeni szesnastu stuleci, mogło pisać i nie ma w Niej ani jednego błędu.

Drogi Boże, proszę żebyś Ty Się zmanifestował dzisiaj wieczorem, na podstawie listu do Hebrajczyków 13:8, że Ty jesteś ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. I dzieła, które Ty czyniłeś wtedy, czynisz dzisiaj. I Ty to obiecałeś, Ty powiedziałeś: „W tych ostatecznych dniach, kiedy świat będzie jak Sodomia i Gomora, perwersja”. Patrzymy na tych chłopców tak bardzo podobnych do dziewcząt, noszących takie same ubrania jak one, i—i widzimy dziewczyny, które próbują zachowywać się jak chłopcy, i widzimy kobiety i mężczyzn w tym wieku perwersji, widzimy, że seksapil stał się czczonym bóstwem. Ewangelia została odsunięta na bok i w kościele laodycejskim jest nagość. O Boże, co za godzina! Przyjdź, Panie Jezu, i daj nam Się poznać. Ponieważ prosimy o to w Imieniu Jezusa.

¹³² Więc, podczas gdy macie pochylone głowy i zamknięte oczy, ja was o coś zapytam. Czy wy wierzycie, że Bóg jest tutaj? Czy wy wierzycie, że te rzeczy, które On dzisiaj czyni, są wypełnieniem prorocत्व? Czy wy wierzycie, że Jezus Chrystus jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki? Czy wy wierzycie, że kiedy On tu był, zmanifestowany w ciele na tamten dzień, dzieła, których On tam dokonał, miały się powtórzyć jeszcze raz w tym dniu? Prorok tak powiedział. Biblia tak mówi. Całe Pismo musi się wypełnić, ono nie może zawieść. Jak On Się zidentyfikował? Przez to, że był tym Prorokiem, o którym mówił Mojżesz. Znał tajemnice ludzkich serc. Kobieta dotknęła Jego szaty, On się odwrócił i powiedział: „Twoja wiara ciebie uratowała”. Gdy Szymon Piotr do Niego podszedł, On znał jego imię, powiedział mu kim on był i kim był jego ojciec. I ten sam umiłowany Jezus nie jest martwy, On żyje na zawsze. Chwała niech będzie Bogu! I ja wierzę, że w tym wieczornym czasie, teraz, On nas ponownie zwołał razem.

133 O Panie Jezu, przyjdź pomiędzy nas. Nie omijaj nas. Przyjdź i zostań z nami przez całą noc, aż ta noc się skończy, a potem, jutro, pozwól nam iść z Tobą; żebyśmy mogli Ciebie poznać w mocy Twojego zmartwychwstania, żeby Twoja miłość, łaska i miłosierdzie były z nami. O, Wieczny Boże, spraw to. My wiemy, że tylko Bóg może to sprawić.

134 Powiedzmy to w powadze tej godziny. Boże, nasz Ojciec, nasze ciało jest dla Ciebie ubogą świątynią. Lecz, Panie, niech Twoja uświęcająca łaska, Twój Duch Święty, teraz zstąpi. Oczyść nas z całego zwątpienia, z całej frustracji, z całej podejrzliwości i z całego sceptycyzmu, który w nas może być, żebyśmy mogli być wolni, bez żadnych wątpliwości; żebyśmy wyszli i wyznali śmiało tak jak Piotr: „Ty jesteś Chrystus, ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki”.

135 My wierzymy, że Twoje Słowo jest Prawdą, Panie. Niechbyśmy my to tylko zobaczyli, zanim zaczniemy tę kolejkę modlitwy, Panie, daj nam Sieć poznać. Tak jak Ty powiedziałeś: „Jak było za dni Lota”, kiedy Abraham i ta wywołana grupa czekali na obiecanego syna, Lot tam był, słuchał nowoczesnego Billego Grahama i Orala Robertsa, tego denominacyjnego układu, jaki tam był, tego ludu. Ale Abraham był przybyszem, bez żadnej organizacji, tylko ta mała grupa, wędrująca po kraju, którego on był dziedzicem. „I łagodni odziedziczą ziemię”. Pewnego dnia, kiedy siedzieli odpoczywając w cieniu drzewa, przyszedł Bóg w postaci Człowieka. Dwaj aniołowie poszli do Sodomy. A Bóg w ludzkim ciele udowodnił kim On jest, On powiedział: „Abrahamie, gdzie jest twoja żona, Sara?” Kilka dni wcześniej on był Abram; a ona S-a-r-a-j, Saraj; nie Sara: „księżniczka”. I Ty jej dałeś imię księżniczki, córki króla. Ty nazwałes Abrama imieniem Abraham, ojciec narodów. I Ty powiedziałeś: „Ja cię odwiedzę”.

136 Boże, jakże serce tego proroka musiało podskoczyć! On już wtedy wiedział Kim Ty jesteś. Nic dziwnego, że on Ci umył nogi, przyniósł całe jedzenie jakie miał i to, co było najlepsze, położył przed Tobą. On wiedział, że to był Bóg. Potem On rzekł: „Gdzie jest Sara?” tak jakby On nie wiedział. I Ty . . .

137 Abraham rzekł do Niego: „On jest w namiocie. . . ona jest w namiocie, za Tobą”.

138 I Ty powiedziałeś co miało się wydarzyć. I ona, w swoim sercu, wątpiła w To. I wtedy Ty—Ty powiedziałeś do Abrahama: „Dlaczego Sara wątpi, mówiąc w swoim sercu: ‘Te rzeczy się nie mogą stać’? Czy dla Boga jest coś niemożliwego?”

139 O Boże! Jezu, zmanifestowany Boże tego Słowa, Ty powiedziałeś: „Jak było za dni Sodomy”, że świat miał być w takim stanie, tuż przed zniszczeniem pogańskiego świata, przed końcem czasów pogan. Tutaj to mamy, Sodomici z krwi i kości! I wtedy, Ty powiedziałeś, że Syn człowieczy, który

jest zawsze określany jako „prorok”, miał być objawiony w tej godzinie. Wypełnij Swoje Słowo, O Boże. My, Twoje wierzące dzieci, czekamy ze szczerymi sercami, żebyś nam dał wiarę, Panie, żeby ci ludzie uwierzyli, kiedy będziemy mieć kolejkę modlitwy. To jest czas wieczora, Ojczy. Niech te wieczorne Światła Bożego Syna (Tego, który Był, i Który Jest, i Który Przyjdzie) zmanifestują Go poprzez prorocstwo, które On dał. W Imieniu Jezusa Chrystusa. Amen.

¹⁴⁰ Ja jestem teraz gotów modlić się za chorych. Lecz to jest dziwna rzecz, kiedy my tu stoimy. Tutaj, ja tutaj stoję, rzucając wzywianie publiczności i tym, którzy są podłączeni w całym kraju, bo Bóg jest dalej Bogiem. On nie może zawieść. I to, co On obiecuje, On to robi. On nigdy nie zawiedzie, bo On obiecał to zrobić. Dlatego ja mogę pokładać wielką ufność w tym, co On powiedział. Dlatego ja oczekuję Jego Przyjścia, ja oczekuję Jego pojawienia się w każdej chwili, ponieważ On powiedział: „W godzinie, w której wy się nie spodziewacie”, świat się nie spodziewa: „wtedy On się pojawi”.

¹⁴¹ Więc, na ile wiem . . . ja jestem tutaj, w mojej świątyni, i siedzi tu kilka osób, które ja znam. Brat Wright i kilku innych, którzy tu siedzą, którzy są właśnie tutaj, ja ich znam. Ale jest wielu z was, których ja nie znam. I ja nie jestem w stanie powiedzieć, że Bóg to robi dzisiaj wieczorem. My widzieliśmy jak On to robił w przeszłości przez wiele lat, ale On może tego nie zrobić dzisiaj wieczorem. Ja nie wiem. To zależy od Niego. On jest suwerenny. On robi to co chce. Nikt Mu nie może powiedzieć co ma robić. On przebywa sam, w Swojej woli i Swoich drogach. Ale ponieważ On to obiecał, proszę Go, żeby to zrobił. Nie ze względu na nas, że my tego potrzebujemy, ale być może ze względu na jakichś obcych, żeby Duch Święty mógł być namaszczone . . . namaścić nas teraz. Więc, bez względu na to jak bardzo On namaszcza mnie, On musi namaścić również ciebie, pewnie, żebyś uwierzył.

¹⁴² Więc ja chciałbym zrobić kolejkę modlitwy i ja chcę się modlić za chorych jak tylko umiem. Więc, albo możemy zrobić kolejkę, wywołać ludzi i przyprowadzać ich tutaj, do kolejki modlitwy, i pomodlić się tutaj o wszystkich, którzy są chorzy, przypuszczam, że moi bracia usługujący przyjdą tu z nami, i położą na was ręce. My to możemy z pewnością zrobić. Lub zamiast tego możemy prosić naszego Ojca, Który jest tym Jedynym, który może zrobić dla was wszystko, ponieważ moje ręce są tylko rękoma ludzkimi, tak jak i wasze. Lecz to polega na tym, że to nie ludzkie ręce tego dokonują; lecz Boże Słowo. Wiara w to Słowo tego dokonuje. Nie ma w tym nic naukowego, to jest całkiem nienaukowe.

¹⁴³ Chrześcijanin nie ma w swojej zbroi ani jednej naukowej rzeczy. Czy wiedzieliście o tym? Miłość, radość, pokój, wytrzymałość, dobroć, łagodność, delikatność, cierpliwość, wiara, Duch Święty, każda z tych rzeczy jest dla nauki

niewidzialna. I to jest jedyna rzecz, która jest prawdziwa i trwała. Wszystko, na co patrzycie, pochodzi z ziemi i wraca do ziemi. Ale te rzeczy, których wasz wzrok nie widzi, ale widzicie jak One Się przejawiają, to jest świat Wieczny.

¹⁴⁴ Czy wy byście uwierzyli, gdyby Bóg Się zmanifestował i pokazał, że On jest tutaj żywy, czyniąc po tym Przesłaniu to samo, co czynił On na początku, czy wy byście to przyjęli jako swoje uzdrowienie? Niechby Bóg to sprawił. Teraz ja proszę każdego w tym domu, nie ważne kim jesteś i skąd jesteś, ja ciebie proszę, żebyś poważnie wierzył, że to Przesłanie jest Prawdą. To jest Przesłanie, które Bóg ma w Swojej Biblii na tę godzinę, że Jezus Chrystus jest tutaj dziś wieczorem i żyje. Więc prawie . . .

¹⁴⁵ Wy wszyscy wiecie o mnie, że jestem właśnie tutaj, w tym mieście, w którym się wychowałem. Ja nawet nie mam średniego wykształcenia. To jest dokładnie prawda. I wy mnie znacie wystarczająco długo, mam nadzieję, że żyłem wśród was wystarczająco długo, żeby wam pokazać, że jestem szczerzy i uczciwy. Ja nie jestem obłudnikiem. Nawet ci, którzy mnie krytykują, tak mówią. Oni, oni po prostu mówią: „Ty—ty nie jesteś obłudnikiem, ale ty się po prostu, zwyczajnie mylisz. Ty sobie po prostu nie zdajesz sprawy z tego, że się mylisz, nie robisz tego umyślnie”. Ja nie uważam, że się mylę na skutek ignorancji, ponieważ Boże Słowo składa świadectwo o moim Przesłaniu i Ono powinno wam powiedzieć Kto To jest. I wy słyszycie wyraźnie jak mówię, że To nie jestem ja, więc To musi być On. Czy to jest prawda? W takim razie miejcie wiarę w Boga. Patrząc w ten sposób i wierząc Bogu. Jeżeli potraficie uwierzyć Bogu, Bóg wam to da. Jeżeli On może to zrobić, tak jak to robił wcześniej, to On jest dalej Bogiem. Wierzycie w to?

¹⁴⁶ Wierzycie w to? Pewna pani siedzi tu przede mną, patrzy się na mnie szczerze, ze łzami w oczach. Ja nie wiem kim ona jest, nigdy jej nie widziałem. Jestem dla pani obcy. Czy pani myśli, że Bóg zna tajemnicę pani serca, pani pragnienia, lub pani grzech, albo cokolwiek to jest? Czy pani myśli, że On wie? Czy pani myśli, że On mógłby mi objawić jaki jest pani grzech, co pani zrobiła, czego pani nie powinna była robić, albo pani pragnienie, cokolwiek to jest? Gdyby On to zrobił, czy to by sprawiło, że pani by Mu uwierzyła i pani by wiedziała, że to musi być On? Czy pani by przyjęła, że to był On? To nie grzech pani przeszkadza; pani go wyznała. Lecz pani pragnie chrztu Jego Duchem Świętym. Pani To otrzyma. Widziałem jak On poruszał się blisko niej.

¹⁴⁷ Żebyście mogli wiedzieć, że ja patrzyłem na tę kobietę, ona patrzyła na mnie, ja chciałbym wam pokazać Ducha Świętego. Patrząc tutaj, na tę kobietę, która tu siedzi, tutaj, niżej niż moje stopy. Gdy ja to powiedziałem, ona pragnie tego samego, chrztu Duchem Świętym. Wierzysz, że To otrzymasz, siostrze? Więc podnieś rękę. Ja tej kobiety nigdy w życiu nie widziałem, na ile mi wiadomo.

148 Widzicie tego człowieka, który tu siedzi z pochyloną głową, siedzi właśnie tam, kornierzyk mu nie pasuje i tak dalej. Ty masz problemy z pęcherzem. Wierzysz, że Bóg cię uzdrowi? Jeżeli To przyjmujesz, podnieś rękę. W porządku, niech Bóg spełni twoją prośbę.

149 Ten młody człowiek, siedzi właśnie tutaj, on potrzebuje chrztu Duchem Świętym. Czy pan wierzy, że Bóg To panu da; pan z krawatem w białe paski? Bóg to sprawi.

150 Ten człowiek tutaj modli się o swoją żonę. Ona jest w pewnym zakładzie. Czy pan wierzy, że Bóg ją uzdrowi, sprawi że ona wyzdrowieje? Czy pan w to wierzy? Może pan to otrzymać.

151 Ty, który trzymasz ręką na gardle, czy wierzysz, że Bóg może uzdrowić chorobę serca, która ci dokucza, ten problem z żołądkiem, który ty masz? Ty tam siedzisz i cierpisz właśnie teraz. Czy to jest prawda? Czy wierzysz, że On ciebie uzdrawia? W takim razie możesz to otrzymać. Amen.

152 Widzicie, On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. Zapytajcie tych ludzi i zobaczcie czy ja ich znam. Ja ich nie znam, ale On zna. Amen. Widzę to Światło, tam, z boku, pod ścianą, unosi się bezpośrednio nad człowiekiem, który tam siedzi. On cierpi na schorzenie kręgosłupa. On nie jest stąd, On jest z Georgii. Panie Duncan, niech pan wierzy z całego serca, że Bóg uzdrowi ten kręgosłup. Czy pan wierzy z całego serca? Niech pana Bóg błogosławi.

153 Siedzi tu człowiek, daleko z tyłu, z chorobą kręgosłupa, patrzy się na mnie. Ja go nie znam, ale to jest pan Thompson. Czy pan wierzy? Niech pan się podniesie, tam z tyłu, tak żeby . . . Ja jestem dla pana obcy. Tak jest. Lecz pan tam siedzi i pan się modli. Pana choroba kręgosłupa została teraz uzdrowiona. Jezus Chrystus pana uzdrawia.

154 „Czas wieczora, mniej więcej, Światłem jest”. Czy wy tego nie widzicie, On tu jest dzisiaj wieczorem! On jest tym wielkim JA JESTEM. On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. Czy wy w to wierzycie? Czy jesteście zadowoleni i przekonani, że to jest Jezus Chrystus, który Się daje poznać, identyfikując Samego Siebie w proroctwie?

155 Nie martw się o to oko. Bóg uzdrawia chorych i ciepiących.

156 Ilu jest ludzi, którzy . . . Ilu jest tutaj chorych? Pozwólcie, że zobaczymy wasze ręce. Po prostu wydaje się, że jest to takie uciążliwe i obciążające. Czy ktoś z was ma kartę modlitwy? Ja nie wiem jak ja bym mógł was tu pomieścić. Chciałbym się o was pomodlić i nie wiem jak to zrobić. Widzicie, patrzcie na ścianę, jak ja ich tam wcisnę? Co by to było, gdybyście zatłoczyli jedno przejście? To drugie by się tam od razu zablokowało, wszyscy by stali w miejscu.

¹⁵⁷ Posłuchajcie, słuchajcie mnie. Czy ja wam kiedyś powiedziałem coś w Imieniu Pańskim, co się nie stało? Czy to jest prawda? Wszystko było zawsze prawdą. Nigdy w życiu nie poprosiłem was o pieniądze, nawet o jednego grosza, prawda? Ani razu. Nigdy w życiu nie zebrałem ofiary. Ja tu nie jestem dla pieniędzy. Ja tu nie jestem po to, żeby cię zwieść. Ja jestem tutaj po to, żeby zmanifestować Boże Słowo na tę godzinę. Ja powiedziałem wam Prawdę, a Bóg poświadczył, że to jest Prawda. Teraz wam mówię: TAK MÓWI PISMO, jeśli wierzący położy ręce na chorych, Jezus powiedział: „Oni wyzdrowieją!” Czy wy w to wierzycie? Więc, w Bożej Obecności, czy nie wierzycie, że On to zrobi właśnie teraz?

¹⁵⁸ Więc połóżcie ręce na siebie nawzajem i po prostu trzymajcie tak przez minutę. Więc nie—nie módlcie się, tylko połóżcie ręce na siebie nawzajem; tam w całym kraju. I ja sam kładę się na tych chusteczkach. Teraz chciałbym, żebyście patrzyli na mnie tylko przez chwilę. Co Bóg zaniedbał a miał zrobić? Patrzcie jak On, jak Słowo, które czytaliśmy, proroctwa, o których mówiliśmy, jak Jezus zidentyfikował Samego Siebie poprzez proroctwa. Więc patrzcie na tę godzinę i te ostatnie trzy tygodnie, gdzie my umieściliśmy godzinę, w której żyjemy. Popatrzcie na to, co my czytaliśmy, o tym jak fałszywi prorocy czynią znaki, które prawie by zwiodły wybranych. Jak Słowo zostało zmanifestowane, jak bóg tego wieku zaślepił kłamstwem. . . serca ludzi. I jak Bóg Osobiście zapowiedział przez Swoje proroctwa, że te rzeczy będą miały miejsce w tym Laodycejskim Wieku. Nie pozostało nic, co by nie zostało zrobione. Bóg jest tutaj, dokładnie ten sam Bóg, który rozmawiał z tymi ludźmi w Emaus, który zidentyfikował Samego Siebie przez te proroctwa, które wcześniej o Nim mówiły, On jest tu dzisiaj wieczorem, identyfikując Swoją Obecność poprzez proroctwa mówiące o tym wieku. On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. Czy wy możecie w to uwierzyć? W takim razie połóżcie swoje ręce jedni na drugich. Nie módl się o samego siebie, lecz na swój własny sposób módl się o tę osobę, na którą położyłeś ręce, ponieważ oni modlą się o ciebie. Teraz patrzcie, nie wążpcie.

¹⁵⁹ I teraz, gdybyście wy mogli zobaczyć to, na co ja patrzę! I wy wiecie, że ja bym was nie okłamywał, stojąc tu. Gdybyście wy mogli to zobaczyć i wasza wiara mogłaby przyciągnąć tego wielkiego Ducha Świętego, który unosił się tam w powietrzu—powietrzu, którego zdjęcia zrobili naukowcy, i którego ja teraz widzę poruszającego się w tym budynku, po prostu próbując znaleźć miejsce, gdzie by mógł spocząć, próbując znaleźć miejsce, gdzie mógłby się zakotwiczyć. Tylko w To uwierz, mój bracie. On to uwierzył za pomocą Pisma i tak dalej, że to jest prawda. Módl się teraz szczerze za tę osobę, na którą położyłeś ręce; oni się modlą za ciebie.

¹⁶⁰ Drogi Jezu z Nazaretu, więc, my jesteśmy tego świadomi, Panie, na podstawie Słowa, że Ty tu jesteś, na podstawie obietnicy, że Ty tu jesteś: „Gdziekolwiek dwóch albo trzech zgromadzi się w Moim Imieniu, tam Ja jestem pośród nich. I te znaki będą towarzyszyły tym, którzy wierzą; jeśli położą ręce na chorych, to oni wyzdrowieją”. Tam, poprzez fale tego telefonu, niechby ten wielki Duch Święty przyszedł na każde zgromadzenie. Niech to samo Święte Światło, na które my patrzymy tutaj w kościele, niech Ono padnie na każdego jednego, i niechby oni w tym czasie zostali uzdrowieni. My gromimy nieprzyjaciela, diabła, w Obecności Chrystusa; mówimy do nieprzyjaciela, że on jest pokonany dzięki zastępczemu cierpieniu i śmierci Pana Jezusa, i dzięki triumfalnemu zmartwychwstaniu trzeciego dnia; i On przedstawił dowody, że On jest tutaj, pomiędzy nami, dzisiejszego wieczora, żywy, po dziewiętnastu stuleciach. Niechby Duch Boga żywego nappełnił każde serce wiarą i mocą, i uzdrowieńczą siłą płynącą ze zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, Który został teraz zidentyfikowany przez to wielkie Światło, krążące w kościele, w Jego Obecności. W Imieniu Jezusa Chrystusa, spraw to dla Bożej chwały.

¹⁶¹ Niechby te chusteczki, nad którymi my się modlimy, niechby one trafiły do chorych i cierpiących, dla których one są przeznaczone. Niechby ten sam Duch Święty, który tu teraz jest, identyfikując Samego Siebie, zidentyfikował Samego Siebie dla każdego pacjenta, na którego one będą położone. Niech Boża Obecność tak bardzo nappełni ich serca wiarą, że choroba ich ciała zostanie uzdrowiona. Prosimy o to dla Bożej chwały, w Obecności Jezusa Chrystusa i w Imieniu Jezusa Chrystusa, będąc sługami Jezusa Chrystusa, prosimy o to. Amen.

¹⁶² Teraz, z całego serca, mnie nie obchodzi co z tobą było nie tak, czy ty możesz z całego serca uwierzyć, z całego serca, że Boże Słowo dało ci to, o co prosiłeś? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.] Myślę, że każda ręka, na ile mogę widzieć, poszła w górę. Więc pamiętaj, jeżeli ty w to wierzysz, to się stało.

¹⁶³ Wy tam, na zewnątrz, na liniach telefonicznych, jeżeli uwierzyliście z całego serca, kiedy usługujący kładą na was ręce i wasi bliscy kładą na was ręce, jeżeli wy wierzyacie z całego serca, że to się stało, to się stało. Ten wielki Duch Święty On jest tutaj, w świątyni, dzisiaj wieczorem. Ja widziałem jak On porusza się nad ludźmi, pokazał Się tutaj, przy ścianie, i zstąpił na pewnego człowieka, przyszedł tutaj i był u góry, w budynku, objawiając tajemnice serc, identyfikację Swojej Obecności, żeby pokazać, że On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. On jest pomiędzy nami! On jest Bogiem, nigdy niezawodzącym Bogiem.

¹⁶⁴ I czy nasze serca w nas nie płonęły i czy nie płoną teraz, kiedy wiemy, że teraz jesteśmy w Obecności zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa, Któremu niech będzie chwała i uwielbienie

na wieki wieków; Który jest obrazem i wyrażeniem Wszechmogącego Jahwe; Który zstąpił w postaci Słupa Ognia w płonącym krzaku, żeby przyciągnąć uwagę proroka; Który zstąpił na tę górę, i każdy, kto ją tylko dotknął, miał być zabity, z wyjątkiem Mojżesza i Jozuego. I jak to było, że On prowadził dzieci izraelskie przez pustynię, w czasie ich wędrówki, co było przedobrazem ludu wywołanego dzisiaj. On tu jest, zidentyfikował Samego Siebie na podstawie badań naukowych przed światem nauki. I właśnie przez Swoje czyny, i właśnie przez Swoje prorocstwo, przez to, co było o Nim prorokowane, że miał zrobić w tym dniu, On został doskonale uwierzytelniony, że jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. Czy to nie wystarczy, żeby nasze serca w nas płonęły? Niech was Bóg błogosławi.

¹⁶⁵ Teraz powstańmy jednomyślnie i powiedzmy: Ja teraz przyjmuję Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela i Uzdrawiciela. [Zgromadzenie mówi: „Ja teraz przyjmuję Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela i Uzdrawiciela”—wyd.] I przez Jego łaskę [I przez Jego łaskę], od tejsze godziny [„od tejsze godziny”, O Boże [„O Boże”], niech żadna niewiara [„niech żadna niewiara”] nigdy nie wchodzi do mojego serca [„nigdy nie wchodzi do mojego serca”], ponieważ ja widziałem [ponieważ ja widziałem], że prorocstwo [„że prorocstwo”] na ten dzień [„na ten dzień”] wypełniło się [„wypełniło się”]. Ja wierzę [„Ja wierzę”], że Jezus Chrystus [„że Jezus Chrystus”] żyje [„żyje”] i teraz tutaj [„i teraz tutaj”] potwierdza Swoje Słowo [„potwierdza Swoje Słowo”] na tę godzinę [„na tę godzinę”]. Te prorocтва [„te prorocтва”], które zostały o Nim napisane [„które zostały o Nim napisane”], wypełniły się teraz pośród nas [„wypełniły się teraz pośród nas”]. On jest moim Zbawicielem [„On jest moim Zbawicielem”], moim Bogiem [„moim Bogiem”], moim Królem [„moim Królem”], moim Wszystkim we wszystkim [„moim Wszystkim we wszystkim”].

¹⁶⁶ Drogi Boże, usłysz nasze świadectwo. I dawaj nam, dzień po dniu, Chleb Życia. A my oddajemy Tobie chwałę, O Boże, z głębi naszych serc. My Ciebie uwielbiamy Potężny Boże proroków. W Imieniu Jezusa Chrystusa. Amen.

Och, co za chwila, co za czas!

. . . tylko Mu wierz;

Tylko Mu wierz, tylko Mu wierz,

Wszystko możliwym jest, tylko Mu wierz.

Może zaśpiewajmy to w ten sposób.

Już wierzę ja, och, już wierzę ja,

Wszystko możliwym jest, już wierzę ja;

Już wierzę ja, och, już wierzę ja,

Wszystko możliwym jest, już wierzę ja.

Czy to jest twoim świadectwem? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.] Teraz, gdy pochylamy nasze głowy.

Aż się znów! Aż się znów!
 Aż spotkamy się u Zbawcy stóp;
 Aż się znów! Aż się znów!
 Z Bogiem bądźcie, aż się zejdzien znów!

[Brat Branham zaczyna nucić *Z Bogiem Bądźcie*, potem mówi do Brata Neville—wyd.] Czy chcesz coś powiedzieć? Vayle.

. . . u Zbawcy stóp;
 Aż się znów! Aż się znów!
 Z Bogiem bądźcie, aż się zejdzien znów!

¹⁶⁷ Gdy nasze głowy są pochylone, Brat Vayle tutaj stoi, żeby zakończyć modlitwę. Brat Lee Vayle, on jest pisarzem literatury, książek i tym podobnych rzeczy, w tutejszej świątyni. Bardzo cenny brat, on był ze mną w wielu kampaniach. Chciałbym mieć szansę pozwolenia każdemu usługującemu, żeby ich przyprowadzić tutaj i porozmawiać z nimi. Jestem pewien, że rozumiecie. Z każdym usługującym, my się cieszymy, że was tutaj mamy. Wszyscy laicy, ludzie z różnych kościołów, ktokolwiek, my się cieszymy, że was tutaj mamy. I to jest naprawdę naszą modlitwą, o siebie nawzajem: „Z Bogiem bądźcie aż się zejdzien znów”. Z pochylonymi głowami i podniesionymi rękoma zaśpiewajmy to jeszcze raz dla Boga, naprawdę słodko.

Aż się znów! Aż się znów!
 Aż spotkamy się u Zbawcy stóp!
 Aż się znów! Aż się znów!
 Z Bogiem bądźcie, aż się zejdzien znów!

WYDARZENIA WYJAŚNIONE PRZEZ PROROCTWO POL65-0801E
(Events Made Clear By Prophecy)

To Przesłanie Brata Williama Marriona Branhama zostało pierwotnie wygłoszone w języku angielskim w niedzielę wieczorem, 1 sierpnia, 1965 roku, w Branham Tabernacle, Jeffersonville, Indiana, U.S.A. Zostało ono przepisane z nagrania na taśmie magnetofonowej i wydrukowane w pełnym brzmieniu w języku angielskim. Niniejszy polski przekład został wydrukowany i jest rozpowszechniany przez Voice Of God Recordings.

POLISH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informacja o prawach autorskich

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka ta może być wydrukowana na domowej drukarce, do użytku osobistego. Może być również bezpłatnie rozdawana jako narzędzie do szerzenia Ewangelii Jezusa Chrystusa. Książka nie może być sprzedawana, powielana na dużą skalę, zamieszczana na stronach internetowych, umieszczana w systemach wyszukiwania, tłumaczona na inne języki, ani wykorzystywana do pozyskiwania środków finansowych bez pisemnej zgody Voice Of God Recordings®.

W celu uzyskania dalszych informacji lub otrzymania innych dostępnych materiałów, prosimy o kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org